

eul_wid: rey-aa

Ἀντωνῖνος Λιβεράλις · Antoninus the Mythographer

Collection of Metamorphoses

Συναγωγή Μεταμορφώσεων

Period: *Ῥωμαϊκή* [Roman](#)
Dialect: *Κοινή* [Koine](#)
Domain: *Μυθιστορία* [Fiction](#)
Format: *Πεζός* [Prose](#)

- c1 t ANTON'INOY LIBERALIS METAMORPHΩΣΕΩΝ, ΣΥΝΑΓΩΓ'Η πελειάς μελεαγρίδες ἰέραξ αἰγυπιοί
πῶϋγξ αἰγιθαλλός αἰετός φήνη ἄνθος ἔρωδιός σχοινεύς ἄκανθος ἀκανθυλλίς ὄκνος κορυδός
ἡμαθίδες κολυμβίς ἴυγξ κεγχρίς κίσσα χλωρίς ἀκαλανθίς νῆσσα πιπώ δρακοντίς νυκτερίς
γλαῦξ βύσσα ἀλαιοτός ἀηδών χελιδών ἀλκυών ἔποψ πελεκάς κύκνοι τριόρχης πιπώ ὀρχίλος
αἴθυια γλαῦξ βύσσα χαραδριός νυκτικόραξ γέρανος ἡέροπος λάϊος κελεύς κέρβερος αἰγωλιός
(sic) ὑπαίετος κόραξ πίφιγξ αἰγιθαλλός ἄρπη ἄρπασος στῦξ λαγῶς γῦψ ἵπνη κεράμβυξ
ἀσκαλαβός (reliqua desunt: desin.
- c1 24 f 189 r) Κτήσυλλα εἰς πελιάδα μετα (sic) θάνατον.
- c2 2 αἱ Μελεάγρου ἀδελφαὶ εἰς μελεαγρίδας. Ἰέραξ εἰς ἰέρακα.
- c2 4 Κραγαλεὺς εἰς πέτρον. Αἰγυπιὸς καὶ Νεόφρων εἰς αἰγυπιούς, Βουλὶς εἰς πῶσυγα, Τιμάνδρη εἰς
αἰγιθαλλον Περίφας εἰς αἰετόν, ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς φήνην.
- c2 7 Ἄνθος, Ἐρωδιός, Σχοινεύς, Ἄκανθος, Ἀκανθυλὶς εἰς ὄρνεα ὁμώνυμα, Αὐτόνοος εἰς ὄκνον,
Ἴπποδάμεια εἰς κορυδόν, ὁ ἀκόλουθος Ἄνθου εἰς ἔρωδιόν ἕτερον. Λαμία ἢ (an ἡ?) Σύβαρις εἰς
πηγὴν ὁμώνυμον Σύβαριν.
- c2 9 αἱ Πιρέος (sic) θυγατέρες εἰς ὄρνιθας ὁμωνύμους ἡμαθίδας ἔστι δ' αὐτῶν ὀνόματα τάδε·
κολυμβίς, ἴυγξ, κεγχρίς, κίσσα, χλωρίς, ἀκαλανθίς, νῆσσα, πιπώ, δρακοντίς. Λευκίππη,
Ἀρσίππη, Ἀλκαθόη, Μινύου θυγατέρες, εἰς νυκτερίδα, γλαῦκα, βύζαν.
- c2 11 Πανδάρεος εἰς ἀλαιοτόν, Ἀηδὼν καὶ Χελιδονίς εἰς τὰ ὁμώνυμα ὄρνεα, ἡ δὲ μήτηρ τῆς Ἀηδόνης
εἰς ἀλκυόνα, ἀδελφὸς Ἀηδόνης εἰς ἔποπα, Πολύτεχνος ὁ ἀνὴρ αὐτῆς εἰς πελεκάνα. Κύκνος
Ἀπόλλωνος καὶ Θυρίη ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς κύκνους.
- c2 13 Ἀσπαλὶς εἰς ξόανον μετὰ θάνατον. Μούνιχος εἰς τριόρχην καὶ Ληλάντη ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς πιπώ,
τῶν παίδων αὐτοῦ Ἀλκανδρος εἰς ὀρχίλον, Μεγαλήτωρ εἰς ἰχνεύμονα, Φιλαιὸς (sic) εἰς κύνα,
Ἵπερίππη εἰς αἴθυιαν.
- c2 15 Μεροπίς εἰς γλαῦκα, Βύσσα εἰς ὁμώνυμον ὀρνιθάριον, Ἄγρων εἰς χαραδριόν, Εὔμηλος εἰς
νυκτικόρακα. Οἰνὸς εἰς γέρανον.
- c2 17 Λεύκιππος ἐκ θηλείας εἰς ἄρρενα. Ἡέροπος εἰς ὄρνιθα ὁμώνυμον.
- c2 19

Λαΐος, Κελεός, Κέρβερος, Αἰγωλίδος εἰς ὁμωνύμους οἰωνούς. Κλεινὸς εἰς ὑπαίετον, Λύκιος εἰς κόρακα, Ἀρτιμίχη εἰς πίφιγγα, Ὀρτύγιος εἰς αἰγίθαλλον, Ἄρπη καὶ Ἄρπασος εἰς ὁμωνύμους ὄρνιθας.

c2 21 Πολυφόντη εἰς στύγα, Ὀρειος εἰς λαγῶν, Ἄγριος εἰς γύπα, ἡ θεράπαινα αὐτῶν εἰς ἵπνην. Τέραμβος εἰς κεράμβυκα.

c2 23 Βάττος εἰς πέτρον. Ἀσκαλαβὸς εἰς ζῶον ὁμώνυμον.

c2 25 Μητιόχη καὶ Μενίππη εἰς ἀστέρας κομήτας. Ὑλας εἰς ἡχώ.

c2 27 Ἰφιγένεια εἰς δαίμονα καλούμενον Ὀρσιλόχην. Τυφῶν εἰς διάπυρον μύδρον, Ἀπόλλων εἰς ἰέρακα, Ἑρμῆς εἰς ἴβιν, Ἄρης εἰς λεπιδωτὸν ἰχθύν, Ἄρτεμις εἰς αἴλουρον, Διόνυσος εἰς τράγον, Ἡρακλῆς εἰς ἔλλον, Ἥφαιστος εἰς βοῦν, Λητώ εἰς μυγαλὴν (sic).

c2 29 Γαλινθιάς εἰς γαλῆν. Βιβλίς εἰς ἀμαδρυάδα νύμφην ὁμώνυμον.

c2 31 Μεσσάπιοι παῖδες εἰς δένδρα. Δρυόπη εἰς αἴγειρον.

c2 33 Ἀλκμήνη εἰς λίθον μετὰ θάνατον. Σμύρνα εἰς δένδρον ὁμώνυμον.

c2 35 βουκόλοι εἰς βατράχους. Πανδάρεος εἰς πέτρον.

c2 37 Δωριεῖς οἱ μετὰ Διομήδους εἰς ὄρνιθας μετὰ θάνατον. λύκος εἰς πέτρον.

c2 39 Ἀρσινόη εἰς λίθον. Βριτόμαρ[μαρ]τις εἰς ξόανον Ἄφαιαν.

c2 41 ἀλώπηξ καὶ κύων εἰς λίθους. Κτήσυλλα.

1 n [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων γ'.] Κτήσυλλα ἐγένετο Κεῖα τὸ γένος ἐξ Ἰουλίδος Ἀλκιδάμαντος θυγάτηρ.

1 1 ταύτην ἰδὼν Ἑρμοχάρης Ἀθηναῖος χορεύουσαν Πυθίους παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Καρθαίᾳ ἐπεθύμησεν αὐτῆς καὶ ἐπιγράψας μῆλον ἔρριψεν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος, ἡ δὲ ἀνείλετο καὶ ἀνέγνω· ἐγγράπτο δὲ ὄρκος κατὰ τῆς Ἀρτέμιδος ἥ μὴν γαμηθήσεσθαι Ἑρμοχάρει Ἀθηναίῳ. ^[5]

1 2 ἡ μὲν οὖν Κτήσυλλα ἀπέρριψε τὸ μῆλον αἰδεσθεῖσα καὶ χαλεπῶς ἤνεγκεν, ὥσπερ ὅτε Κυδίππην Ἀκόντιος ἐξηπάτησεν. Ἑρμοχάρει δὲ αἰτησαμένῳ κατήνεσε τὸν γάμον ὁ πατὴρ ὁ τῆς Κτησύλλης καὶ ὤμοσε τὸν Ἀπόλλωνα τῆς δάφνης ἀψάμενος. ^[5]

1 3 ἐπεὶ δὲ διῆλθεν ὁ τῶν Πυθίων χρόνος, Ἀλκιδάμας ἐκλαθόμενος τὸν ὄρκον, ὃν ὤμοσεν, ἐτέρῳ συνώκιζε τὴν θυγατέρα. καὶ ἡ παῖς ἔθυσεν ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ. ^[5]

1 4 χαλεπῶς δὲ φέρων Ἑρμοχάρης ἐπὶ τῷ τούτου διαμαρτεῖν εἰσέδραμεν εἰς τὸ Ἀρτεμίσιον· καὶ ἡ παῖς αὐτὸν ἰδοῦσα κατὰ θεῖον ἡράσθη, καὶ συνθεμένη διὰ τῆς τροφοῦ διαλαθοῦσα τὸν πατέρα, νύχιον ἀπέπλευσεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ γάμος ἐπράχθη τῷ Ἑρμοχάρει. τεκοῦσα δ' ἡ Κτήσυλλα καὶ χαλεπῶς ἐκ τοῦ τόκου διατεθεῖσα ἐτελεύτησε κατὰ δαίμονα, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς ἐψεύσατο τὸν ὄρκον. ^[5]

1 5 καὶ τὸ μὲν σῶμα κομίσαντες ἔφερον ὅπως κηδεύσωσιν, ἐκ δὲ τῆς στρωμνῆς πελειὰς ἐξέπτῃ καὶ τὸ σῶμα τῆς Κτησύλλης ἀφανὲς ἐγένετο. χρωμένῳ δ' Ἑρμοχάρει ὁ θεὸς ἀνείλεν ἰδρύσασθαι ἱερὸν παρὰ τοῖς Ἰουλιήταις ἐπώνυμον Ἀφροδίτης Κτησύλλης· ἔχρησε δὲ καὶ τοῖς Κεῖοις. ^[5]

1 6 οἱ δὲ θύουσιν ἄχρι νῦν, Ἰουλιῆται μὲν Ἀφροδίτην Κτήσυλλαν ὀνομάζοντες, οἱ δὲ ἄλλοι Κτησύλλαν Ἑκαέργην. Μελεαγρίδες. ^[5]

2 n [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων γ'.] Οἰνεὺς ὁ Πορθέως τοῦ Ἄρεως ἐβασίλευσεν ἐν Καλυδῶνι καὶ ἐγένοντο αὐτῷ ἐξ Ἀλθαίας τῆς Θεστίου Μελέαγρος, Φηρεὺς, Ἀγέλεως, Τοξεύς, Κλύμενος, Περίφας, θυγατέρες δὲ Γόργη, Εὐρυμήδη, Δηιάνειρα, Μελανίππη.

2 2

ἐπεὶ δ' ἔθυνεν ἀπαρχὰς ὑπὲρ τῆς χώρας, ἐκλανθάνεται τῆς Ἀρτέμιδος, αὕτη κατὰ μῆνιν ἐφορμᾷ σὺν ἄγριον, ὃς κατέφθειρε τὴν γῆν καὶ πολλοὺς ἀπέκτεινεν. ἔπειτα Μελέαγρος καὶ οἱ Θεστίου παῖδες συνήγειραν τοὺς ἀριστεάς ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τὸν σὺν, οἱ δὲ ἀφικόμενοι κτείνουσιν αὐτόν. ὁ δὲ Μελέαγρος διανείμας τὰ κρέα αὐτοῦ τοῖς ἀριστεῦσι τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ δέρος ἐξαίρει γέρας ἑαυτῷ. ^[5]

2 3 Ἄρτεμις δέ, ἐπεὶ τὸν ἱερὸν σὺν ἔκτειναν, ἔτι μᾶλλον ἐχολώθη καὶ νεῖκος ἐνέβαλεν αὐτοῖς. οἱ γὰρ παῖδες οἱ Θεστίου καὶ οἱ ἄλλοι Κουρήτες ἄπτονται τοῦ δέρους φάμενοι μετεῖναι τὰ ἡμίσεα τῶν γερῶν ἑαυτοῖς. Μελέαγρος <δὲ> ἀφαιρεῖται κατὰ βίαν καὶ κτείνει τοὺς Θεστίου παῖδας. ^[5]

2 4 ἐκ ταύτης τῆς προφάσεως πόλεμος ἐγένετο Κουρήσι καὶ Καλυδωνίοις καὶ ὁ Μελέαγρος εἰς τὸν πόλεμον οὐκ ἐξήει μεμφόμενος ὅτι αὐτῷ κατηράσατο ἡ μήτηρ διὰ τὸν τῶν ἀδελφῶν θάνατον. ἦδη δὲ τῶν Κουρήτων μελλόντων αἰρεῖν τὴν πόλιν ἔπεισε τὸν Μελέαγρον ἡ γυνὴ Κλεοπάτρα τοῖς Καλυδωνίοις ἀμῦναι, ὁ δὲ ἀναστὰς ἐπὶ τὸν στρατὸν τῶν Κουρήτων καὶ αὐτὸς ἀποθνήσκει τῆς μητρὸς ἐμπρησάσης τὸν παρὰ τῶν Μοιρῶν αὐτῇ δοθέντα δαλόν· ἐπέκλωσαν γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον αὐτὸν ἔσσεσθαι χρόνον ἐφ' ὅσον ἂν ὁ δαλὸς διαμένη. ^[5]

2 6 ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ ἄλλοι παῖδες Οἰνέως μαχόμενοι. καὶ πένθος ἐπὶ Μελεάγρῳ μέγιστον ἐγένετο παρὰ Καλυδωνίοις. αἱ δὲ ἀδελφαὶ αὐτοῦ παρὰ τὸ σῆμα ἐθρήνουν ἀδιαλείπτως ἄχρις αὐτὰς Ἄρτεμις ἀψαμένη ῥάβδῳ μετεμόρφωσεν εἰς ὄρνιθας καὶ ἀπώκισεν εἰς Λέρον τὴν νῆσον, ὀνομάσασα μελεαγρίδας. αἱ δὲ ἄχρι νῦν ἔτι καθ' ὥραν ἔτους λέγονται πένθος ἐπὶ Μελεάγρῳ φέρειν. ^[5]

2 7 δύο δὲ τῶν Ἀλθαίας θυγατέρων Γόργην καὶ Δηιάνειράν φασι κατ' εὐμένειαν Διονύσου μὴ μεταβαλεῖν, ὅτι τὴν χάριν αὐτῷ Ἄρτεμις διδοῖ. Ἰέραξ. ^[5]

3 n [Ἱστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονία.] Ἰέραξ ἐγένετο ἐν τῇ Μαριανδυνῶν γῇ δίκαιος ἀνὴρ καὶ ἐπιφανής.

3 1 οὗτος ἱερὰ Δήμητρος ἰδρύσατο καὶ πλείστους αὐτῆς καρποὺς ἔλαβεν. ἐπεὶ δὲ Τεῦκροι κατὰ χρόνον τὸν ἰκνούμενον οὐκ ἀπεδίδοσαν ἱερὰ Ποσειδῶνι, ἀλλὰ ὑπ' ὀλιγωρίας ἐξέλειπον, χαλεπήνας Ποσειδῶν τοὺς μὲν ἐκείνης καρποὺς ἔφθειρε, κῆτος δ' ἐξάισιον ἐκ τῆς θαλάσσης ἐφώρμησεν αὐτοῖς. ^[5]

3 3 οὐ δυνάμενοι δὲ πρὸς τὸ κῆτος καὶ τὸν λιμὸν ἀντέχειν ἀπέστελλον οἱ Τεῦκροι πρὸς τὸν Ἰέρακα καὶ ἐδέοντο πρὸς τὸν λιμὸν ἐπαμῦναι κάκεῖνος ἔπεμπε [τε] καὶ πυρὸν καὶ ἄλλην τροφήν. Ποσειδῶν δὲ μηνίσας, ἐπεὶ κατέλυεν αὐτοῦ τὰς τιμάς, ἐποίησεν ὄρνιθα, ὃς ὀνομάζεται <ἔτι> νῦν ἰέραξ, καὶ τὸ ἦθος ἥλλαξεν ἀφανίσας μέγιστα γὰρ ὑπ' ἀνθρώπων φιληθέντα πλεῖστον <αὐτόν> ἐποίησεν ὑπὸ τῶν ὀρνέων μισηθῆναι καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους ἀποθανεῖν κωλύσαντα πλείστους ἐποίησεν [αὐτόν] ὀρνίθων ἀποκτεῖναι. ^[5]

4 t Κραγαλεύς. [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων α' καὶ Ἀθανάδας Ἀμβρακικοῖς.

4 n] Κραγαλεύς ὁ Δρύοπος ὥκει <τῆς> γῆς τῆς Δρυοπίδος παρὰ τὰ λουτρά τὰ Ἡρακλέους, ἃ μυθολογοῦσιν Ἡρακλέα πλήξαντα τῇ κορύνῃ τὰς πλάκας τοῦ ὄρους ἀναβαλεῖν.

4 2 ὁ δὲ Κραγαλεύς οὗτος ἐγεγόνει γηραιὸς ἦδη καὶ τοῖς ἐγχωρίοις ἐνομίζετο δίκαιος εἶναι καὶ φρόνιμος, καὶ αὐτῷ νέμοντι βοῦς προσάγουσιν Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις καὶ Ἡρακλῆς κριθησόμενοι περὶ Ἀμβρακίας τῆς ἐν Ἠπειρῷ. καὶ ὁ μὲν Ἀπόλλων ἑαυτῷ προσήκειν ἔλεγε τὴν πόλιν, ὅτι Μελανεύς υἱὸς ἦν αὐτοῦ, βασιλεύσας μὲν Δρυόπων καὶ πολέμῳ λαβὼν τὴν πᾶσαν Ἠπειρον, γεννήσας δὲ παῖδας Εὐρυτον καὶ Ἀμβρακίαν, ἐξ ἧς ἡ πόλις Ἀμβρακία καλεῖται· καὶ αὐτὸς μέγιστα χαρίσασθαι <παρὰ> τοῦτο τῇ πόλει. ^[5]

4 4

Σισυφίδας μὲν γὰρ αὐτοῦ προστάξαντος ἀφικομένους κατορθῶσαι τὸν πόλεμον Ἀμβρακιώταις τὸν γενόμενον αὐτοῖς πρὸς Ἡπειρώτας, Γόργον δὲ τὸν ἀδελφὸν Κυψέλου κατὰ τοὺς αὐτοῦ χρησμούς λαὸν ἔποικον ἀγαγεῖν εἰς Ἀμβρακίαν ἐκ Κορίνθου, Φαλαίκῳ δὲ τυραννοῦντι τῆς πόλεως αὐτοῦ κατὰ μαντείαν Ἀμβρακιώτας ἐπαναστῆσαι καὶ παρὰ τοῦτο πολλοὺς ἀπολέσθαι <καὶ> τὸν Φάλαικον, τὸ δὲ ὅλον αὐτὸς ἐν τῇ πόλει ποιῆσαι πλειστάκις ἐμφύλιον πόλεμον καὶ ἔριδας καὶ στάσιν, ἐμποιῆσαι <δ'> ἀντὶ [του]τῶνδ' εὐνομίαν καὶ θέμιν καὶ δίκην, ὅθεν αὐτὸν ἔτι νῦν παρὰ τοῖς Ἀμβρακιώταις Σωτῆρα Πύθιον ἐν ἑορταῖς καὶ εἰλαπίναις ἄδεσθαι. Ἄρτεμις δὲ τὸ μὲν νεῖκος κατέπαυε τὸ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, παρ' ἐκόντος δ' ἡξίου τὴν Ἀμβρακίαν ἔχειν· ἐφίεσθαι γὰρ τῆς πόλεως κατὰ πρόφασιν τοιαύτην· ὅτε Φάλαικος ἐτυράννευε τῆς πόλεως, οὐδενὸς αὐτὸν δυναμένου κατὰ δέος ἀνελεῖν αὐτὴ κυνηγετοῦντι τῷ Φαλαίκῳ προφῆναι σκύμνον λέοντος, ἀναλαβόντος δὲ εἰς τὰς χεῖρας, ἐκδραμεῖν ἐκ τῆς ὕλης τὴν μητέρα καὶ προσπεσοῦσαν ἀναρρῆξαι τὰ στέρνα τοῦ Φαλαίκου, τοὺς δ' Ἀμβρακιώτας ἐκφυγόντας τὴν δουλείαν Ἄρτεμιν ἠγεμόνην ἰλάσασθαι καὶ ποιησαμένους Ἀγροτέρης εἴκασμα παραστήσασθαι χάλκεον αὐτῷ θῆρα. ^[10]

4 6 ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἀπεδείκνυεν Ἀμβρακίαν τε καὶ τὴν σύμπασαν Ἡπειρον οὖσαν ἑαυτοῦ· πολεμήσαντας γὰρ αὐτῷ Κελαίθους καὶ Χάονας καὶ Θεσπρωτοὺς καὶ σύμπαντας Ἡπειρώτας ὑπ' αὐτοῦ κρατηθῆναι, ὅτε τὰς Γηρυόνοιο βοῦς συνελθόντες <ἐβούλευον> ἀφελέσθαι, χρόνῳ δ' ὕστερον λαὸν ἔποικον ἐλθεῖν ἐκ Κορίνθου καὶ τοὺς πρόσθεν ἀναστήσαντας Ἀμβρακίαν συνοικίσαι. Κορίνθιοι δὲ πάντες εἰσὶν ἄφ' Ἡρακλέους. ^[5]

4 7 ἃ διακούσας ὁ Κραγαλεὺς ἔγνω τὴν πόλιν Ἡρακλέους εἶναι. Ἀπόλλων δὲ κατ' ὀργὴν ἀψάμενος αὐτοῦ τῇ χειρὶ πέτρον ἐποίησεν ἵναπερ εἰστήκει. Ἀμβρακιῶται δὲ Ἀπόλλωνι μὲν Σωτῆρι θύουσι, τὴν δὲ πόλιν Ἡρακλέους καὶ τῶν ἐκείνου παίδων νενομίκασι, Κραγαλεῖ δὲ μετὰ τὴν ἑορτὴν Ἡρακλέους ἔντομα θύουσιν ἄχρι νῦν. Αἰγυπιός. ^[5]

5 n [Ἱστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονίας α'.] Ἀνθέως τοῦ Νομίονος ἐγένετο παῖς Αἰγυπιός· ὥκει δὲ παρὰ τὴν ἑσχατιὰν τῆς Θεσσαλίας καὶ αὐτὸν ἐφίλησαν θεοὶ ὁσιότητος ἕνεκα καὶ ἄνθρωποι ὅτι ἦν μεγαλόφρων καὶ δίκαιος.

5 2 οὗτος ἰδὼν Τιμάνδρην ἠράσθη· μαθὼν δ' ὅτι ἀνδρὸς ἦν χήρα, πείσας χρήμασιν ἐμίγνυτο φοιτῶν εἰς τὰ ἐκείνης οἰκεῖα. πρὸς δὲ τοῦτο Νεόφρων ὁ παῖς τῆς Τιμάνδρης χαλεπῶς εἶχε (τῷ Αἰγυπιῷ δ' ἦν ἡλικιώτης) κάκείνῳ δόλον ἐβούλευε. δοὺς <δ' οὖν> πλεῖστα δῶρα καὶ ἀναπείσας Βουλίδα τὴν Αἰγυπιοῦ μητέρα καὶ ἀγαγὼν εἰς τὰ οἰκεῖα εὐνάζεται σὺν αὐτῇ· προμαθὼν δὲ τὴν ὥραν, ἣν εἰώθει παρὰ Τιμάνδρην ὁ Αἰγυπιὸς φοιτᾶν, τὴν μὲν αὐτοῦ μητέρα καθ' ἣντινα πρόφασιν ἐκ τῆς οἰκίας μετέστησεν, ἀντὶ δ' ἐκείνης τὴν Αἰγυπιοῦ μητέρα παρήγαγεν εἰς τὸν οἶκον ὡς ἐπανήξων πρὸς αὐτὴν καὶ ἀμφοτέρους ἐξηπάτησεν. ^[5]

5 4 Αἰγυπιὸς δ' οὐδὲν ἐπιλεξάμενος ὦν εἰς αὐτὸν ἐμχανᾶτο Νεόφρων μίγνυται τῇ μητρὶ δοκῶν εἶναι Τιμάνδρην· καὶ ἐπεὶ αὐτὸν ὕπνος ἔλαβεν, ἡ Βουλὶς ἔγνω τὸν παῖδα τὸν ἑαυτῆς· καὶ ἀναλαβοῦσα ξίφος ἐβούλευεν ἐκείνου μὲν τὰς ὄψεις ἀφελέσθαι, ἑαυτὴν δὲ κτεῖναι· βουλῇ δ' Ἀπόλλωνος ἀνίησι τὸν Αἰγυπιὸν ὁ ὕπνος· ὁ δὲ γνοὺς οἶον ἔργον ἐμχανήσατο Νεόφρων ἐπ' αὐτῷ καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέψας ἠῤῥατο σὺν ἑαυτῷ πάντα <σ> ἀφανισθῆναι. Ζεὺς δὲ μετέβαλεν εἰς ὄρνιθας καὶ ἐγένοντο Αἰγυπιὸς μὲν καὶ Νεόφρων αἰγυπιοὶ ὁμώνυμοι, χρόαν δὲ καὶ μέγεθος οὐχ ὅμοιοι, ἀλλὰ ἐλάττων ὄρνις αἰγυπιὸς ἐγένετο Νεόφρων, ἡ δὲ Βουλὶς ἐγένετο πῶυγξ καὶ αὐτῇ τροφὴν ἔδωκεν ὁ Ζεὺς μηδὲν ἐκ γῆς φυόμενον, ἀλλὰ ἐσθίειν ὀφθαλμοὺς ἰχθύος ἢ ὄρνιθος ἢ ὄφεως, ὅτι ἔμελλεν Αἰγυπιοῦ τοῦ παιδὸς ἀφελέσθαι τὰς ὄψεις· Τιμάνδρην δὲ ἐποίησεν αἰγιθαλλόν· καὶ ἐφάνησαν ἐπὶ ταύτῳ οὐδέποθ' οἱ ὄρνιθες οὗτοι. ^[5]

6 t Περίφας. Περίφας ἐγένετο ἐν τῇ Ἀττικῇ αὐτόχθων πρόσθεν ἢ φανῆναι Κέκροπα τὸν Γῆς.

- ^{6 1} οὗτος ἐβασίλευσε τῶν ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ ἐγένετο δίκαιος καὶ πλούσιος καὶ ὅσιος καὶ ἱερὰ πλεῖστα ἐποίησεν Ἀπόλλωνι δίκας τε πλείστας ἐδίκασε καὶ αὐτὸν ἐμέμψατ' ἄνθρωπος οὐδεὶς, ἀλλὰ ἐκόντων ἤρητο πάντων καὶ πρὸς ὑπερβολὴν αὐτοῦ τῶν ἔργων μετέβαλον οἱ ἄνθρωποι τὰς τιμὰς τοῦ Διὸς καὶ ἔγνωσαν αὐτὰς εἶναι Περιφαντος καὶ ἱερὰ καὶ ναοὺς ἐποίησαν αὐτοῦ καὶ Δία Σωτῆρα προσηγόρευσαν καὶ Ἐπόψιον καὶ Μειλίχιον. ^[5]
- ^{6 3} Ζεὺς δὲ νεμεσήσας ἐβούλετο μὲν σύμπασαν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν κεραυνῶ συμφλέξει, δεηθέντος δ' Ἀπόλλωνος μὴ αὐτὸν ἀπολέσθαι πανώλεθρον, ἐπεὶ περισσῶς αὐτὸν ἐτίμα, τοῦτο μὲν Ἀπόλλωνι δίδωσι Ζεὺς, ἐλθὼν δ' εἰς τὰ οἰκία τοῦ Περιφαντος καὶ καταλαβὼν ὁμιλοῦντα τῇ γυναικί, πῖσας <αὐτὸν> ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἐποίησεν ὄρνιθα αἰετόν, τὴν δὲ γυναῖκα αὐτοῦ δεηθεῖσαν καὶ αὐτὴν ὄρνιθα ποιῆσαι σύννομον τῷ Περιφαντι ἐποίησε φήνην. καὶ τῷ μὲν Περιφαντι δωρεῖται τιμὰς ἀντὶ τῆς ἐν ἀνθρώποις ὁσιότητος· ποιεῖ γὰρ αὐτὸν ἐν πᾶσι τοῖς ὄρνισι βασιλέα καὶ διδοῖ φυλάσσειν τὸ ἱερὸν σκήπτρον καὶ προσιέναι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ θρόνον· τῇ γυναικὶ δὲ τοῦ Περιφαντος, ἣν ἐποίησε φήνην, διδοῖ πρὸς ἅπασαν πρᾶξιν ἀνθρώποις αἰσίαν ἐπιφαίνεσθαι. ^[5]
- ^{7 t} Ἄνθος. [Ἱστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονίας α'.
- ^{7 n}] Αὐτονόου τοῦ Μελανέως καὶ Ἱπποδαμείας ἐγένοντο υἱοὶ μὲν Ἐρωδιὸς [καὶ] Ἄνθος Σχοινεὺς Ἄκανθος, θυγάτηρ δὲ Ἀκανθίς, ἥ κάλλιστον εἶδος ἔδωκαν οἱ θεοί.
- ^{7 2} τῷ δὲ Αὐτονόῳ τούτῳ ἐγένοντο ἵππων ἀγέλαι πλεῖσται καὶ ἔνεμον αὐτὰς Ἱπποδάμεια τούτου γυνή, καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ Αὐτονόῳ γῆν ἔχοντι πλείστην οὐδεὶς καρπὸς ἐφαίνετο κατ' ὀλιγωρίαν ἔργων, ἀλλ' ἔφερεν αὐτῷ σχοίνους ὁ χῶρος καὶ ἀκάνθας, ἀπ' αὐτῶν ὠνόμασε τοὺς παῖδας Ἀκανθὸν καὶ Σχοινέα καὶ Ἀκανθίδα καὶ τὸν πρεσβύτατον Ἐρωδιόν, ἐπεὶ <αὐτὸν> ἠρώησεν ὁ χῶρος. ^[5]
- ^{7 4} οὗτος ὁ Ἐρωδιὸς πλείστον ἐφίλησε τὰς ἀγέλας τῶν ἵππων καὶ ἔτρεφεν αὐτὰς ἐν τῷ λειμῶνι. ἐπεὶ δὲ Ἄνθος τοῦ Αὐτονόου παῖς ἐξήλασε τὰς ἵππους ἐκ τοῦ λειμῶνος, αὗται εἰργόμεναι τροφῆς ἐξεθύμηναν καὶ τὸν Ἄνθον ἐπιστᾶσαι κατεβίβρωσκον πλεῖστα ἐπιβοώμενον ἀμῦναι τοὺς θεοὺς. ὁ μὲν οὖν πατήρ ὑπὸ ἄχους ἐκπλαγεὶς ὤκνησεν ἀπελάσαι τὰς ἵππους καὶ ὁ θεράπων τοῦ παιδός, ἡ δὲ μήτηρ διεμάχετο πρὸς τὰς ἵππους, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ σώματος ἀσθένειαν οὐδὲν ἐδυνήθη πρὸς τὸν ὄλεθρον ἐπαμῦναι. ^[5]
- ^{7 6} κἀκεῖνοι μὲν οὕτω τεθνεῶτα τὸν Ἄνθον ἔκλαιον, Ζεὺς δὲ καὶ Ἀπόλλων οἰκτεῖραντες πάντας αὐτοὺς ἐποίησαν ὄρνιθας, Αὐτόνοον μὲν [εἰς τὸν] ὄκνον, ὅτι Ἄνθου ὁ πατήρ ὤκνησεν ἀπελάσαι τὰς ἵππους, τὴν δὲ μητέρα κορυδόν, ὅτι ἐκορύσσετο πρὸς τὰς ἵππους μαχομένη περὶ τοῦ παιδός· αὐτὸν δὲ τὸν Ἄνθον καὶ τὸν Ἐρωδιὸν καὶ Σχοινέα καὶ Ἀκανθ[υλλ]ίδα γενομένους ὄρνιθας τῷ αὐτῷ ἐποίησαν ὀνόματι καλεῖσθαι καθὰ καὶ πρὶν ἢ μεταβαλεῖν αὐτοὺς ὠνόμαζον[το], τὸν δὲ θεράποντα τὸν ὀπηδὸν τοῦ Ἄνθου κατὰ ταῦτα τῷ ἀδελφῷ τοῦ παιδός ἐποίησαν ἐρωδιόν, ἀλλ' οὐχ ὅμοιον· ἥσων γάρ ἐστιν ἱκανῶς τοῦ πελλοῦ καὶ οὐ γίνεται σύνεδρος οὗτος ὁ ἐρωδιὸς ἄνθω, καθάπερ οὐδ' ὁ ἄνθος τῷ [ἐφ]ἵππῳ, ὅτι μέγιστα κακὰ ἔπαθεν ὁ Ἄνθος ὑπὸ τῶν ἵππων. ^[5]
- ^{7 8} καὶ ἔτι νῦν ὅταν ἀκούσῃ φωνοῦντος ἵππου φεύγει μιμούμενος ἅμα τὴν φωνήν. Λάμια ἢ Σύβαρις.
- ^{8 n} [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροίουμένων δ'.] Παρὰ τὰ σφυρὰ τοῦ Παρνασσοῦ πρὸς νότον ὄρος ἐστίν, ὃ καλεῖται Κίρφις παρὰ τὴν Κρίσαν, καὶ ἐν αὐτῷ ἐστὶν ἔτι νῦν σπήλαιον ὑπερμέγεθες, ἐν ᾧ θηρίον ᾧκει μέγα καὶ ὑπερφυές, καὶ αὐτὸ Λάμιαν, οἱ δὲ Σύβαριν, ὠνόμαζον.
- ^{8 2} τοῦτο καθ' ἡμέραν ἐκάστην τὸ θηρίον ἐπιφοιτῶν ἀνήρπαζεν ἐκ τῶν ἀγρῶν τὰ θρέμματα καὶ τοὺς ἀνθρώπους. ἤδη δὲ τῶν Δελφῶν βουλευομένων ὑπὲρ ἀναστάσεως καὶ χρηστηριαζομένων

εἰς ἥντινα παρέσονται χώραν, ὁ θεὸς ἀπόλυσιν ἐσήμανε τῆς συμφορᾶς, εἰ μένοντες ἐθέλοιεν ἐκθεῖναι παρὰ τῷ σπηλαίῳ ἓνα κοῦρον τῶν πολιτῶν. κἀκεῖνοι καθάπερ ὁ θεὸς εἶπεν ἐποιοῦν.

[5]

8 3 κληρουμένων δ' ἔλαχεν Ἀλκυονεὺς ὁ Διόμου καὶ Μεγανείρης παῖς, μονογενὴς ὢν τῷ πατρὶ καὶ καλὸς καὶ κατὰ τὴν ὄψιν καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ἦθος. καὶ οἱ μὲν ἱερεῖς τὸν Ἀλκυονέα στέψαντες ἀπήγαγον εἰς τὸ τῆς Συβάριδος σπήλαιον, Εὐρύβατος δὲ κατὰ δαίμονα ἐκ τῆς Κουρήτιδος ἀπιὼν ὁ Εὐφύμου παῖς, γένος μὲν ἔχων Ἀξιοῦ τοῦ ποταμοῦ, νέος δ' ὢν καὶ γενναῖος, ἐνέτυχεν <ἀπ> ἀγομένῳ τῷ παιδί. [5]

8 5 πληγεῖς <δ> ἔρωτι καὶ πυθόμενος καθ' ἥντινα πρόφασιν ἔρχονται, δεινὸν ἐποίησατο μὴ οὐκ ἂμῦναι πρὸς δύναμιν, ἀλλὰ περιδεῖν οἰκτρῶς ἀναιρεθέντα τὸν παῖδα. περισπᾶσας οὖν ἀπὸ τοῦ Ἀλκυονέως τὰ στέμματα καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιθέμενος ἐκέλευεν ἀπάγειν ἑαυτὸν ἀντὶ τοῦ παιδός.

8 6 ἐπεὶ δὲ αὐτὸν οἱ ἱερεῖς ἀπήγαγον, εἰσδραμὼν καὶ τὴν Σύβαριν ἐκ τῆς κοίτης συναρπάσας παρήνεγκεν εἰς ἐμφανὲς καὶ κατὰ τῶν πετρῶν ἔρριπεν. ἡ δὲ καταφερομένη προσέκρουσε τὴν κεφαλὴν παρὰ τὰ σφυρὰ τῆς Κρίσης. [5]

8 7 καὶ αὕτη μὲν τοῦ τραύματος ἀφανὴς ἐγένετο, ἐκ δὲ τῆς πέτρας ἐκείνης ἀνεφάνη πηγὴ, καὶ αὐτὴν οἱ ἐπιχώριοι καλοῦσι Σύβαριν· ἐκ ταύτης καὶ Λοκροὶ πόλιν ἐν Ἰταλίᾳ Σύβαριν ἔκτισαν. Ἡμαθίδες. [5]

9 n [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων δ'.] Ζεὺς Μνημοσύνη μιγεῖς ἐν Πιερίᾳ Μούσας ἐγέννησεν.

9 1 ὑπὸ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον ἐβασίλευε Πίερος αὐτόχθων Ἡμαθίας καὶ αὐτῷ θυγατέρες ἐγένοντο ἐννέα, καὶ χορὸν ἐναντίον ἔστησαν αὗται Μούσαις καὶ ἀγὼν ἐγένετο μουσικῆς ἐπὶ τῷ Ἑλικῶνι. ὅτε μὲν οὖν αἱ θυγατέρες ᾄδοιεν <αἱ> τοῦ Πιέρου, ἐπήχλυε πάντα καὶ οὐδὲν ὑπήκουε πρὸς τὴν χορείαν, ὑπὸ δὲ Μουσῶν ἴστατο μὲν οὐρανὸς καὶ ἄστρα καὶ θάλασσα καὶ ποταμοί, ὁ δ' Ἑλικῶν ἠῤῥετο κηλούμενος ὑφ' ἡδονῆς εἰς τὸν οὐρανόν, ἄχρις αὐτὸν βουλῇ Ποσειδῶνος ἔπαυσεν ὁ Πήγασος τῇ ὀπλῇ τὴν κορυφὴν πατάξας. [5]

9 3 ἐπεὶ δὲ νεῖκος ἦραντο θνηταὶ θεαῖς, μετέβαλον αὐτὰς αἱ Μοῦσαι καὶ ἐποίησαν ὄρνιθας <ἡμαθίδας> ἐννέα καὶ ἔτι νῦν ὀνομάζονται παρ' ἀνθρώποις κολυμβάς, ἴυγξ, κεγχρίς, κίσσα, χλωρίς, ἀκαλανθίς, νῆσσα, πιπώ, δρακοντίς. Μινυάδες. [5]

10 n [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων δ' καὶ Κόριννα.] Μινύου τοῦ Ὀρχομενοῦ ἐγένοντο θυγατέρες Λευκίππη, Ἀρσίππη, Ἀλκαθόη καὶ ἀπέβησαν ἐκτόπως φιλεργοί.

10 1 πλεῖστα δὲ καὶ τὰς ἄλλας γυναῖκας ἐμέμψαντο, ὅτι ἐκλιποῦσαι τὴν πόλιν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐβάκχεον, ἄχρι Διόνυσος εἰκασθεὶς κόρη παρήνευσεν αὐταῖς μὴ ἐκλείπειν τελετὰς ἢ μυστήρια τοῦ θεοῦ. αἱ δὲ οὐ προσεῖχον. [5]

10 2 πρὸς δὲ ταῦτα χαλεπήνας ὁ Διόνυσος ἀντὶ κόρης ἐγένετο ταῦρος καὶ λέων καὶ πάρδαλις καὶ ἐκ τῶν κελεόντων ἐρρῦν νέκταρ αὐτῷ καὶ γάλα. πρὸς δὲ <ταῦτα> τὰ σημεία τὰς κόρας ἔλαβε δεῖμα.

10 3 καὶ μετ' οὐ πολὺ κλήρους εἰς ἄγγος αἱ τρεῖς ἐμβαλοῦσαι ἀνέπηλαν· ἐπεὶ δ' ὁ κλῆρος ἐξέπεσε Λευκίππης, ἠῤῥατο θυμὰ τῷ θεῷ δώσειν καὶ Ἰππασον τὸν ἑαυτῆς παῖδα διέσπασε σὺν ταῖς ἀδελφαῖς. καταλιποῦσαι δὲ τὰ οἰκεῖα τοῦ πατρὸς ἐβάκχεον ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐνέμοντο κισσὸν καὶ μίλακα καὶ δάφνην, ἄχρις αὐτὰς Ἑρμῆς ἀψάμενος τῇ ῥάβδῳ μετέβαλεν εἰς ὄρνιθας καὶ αὐτῶν ἡ μὲν ἐγένετο νυκτερίς, ἡ δὲ γλαῦξ, ἡ δὲ βύζα. [5]

10 4 ἔφυγον δὲ αἱ τρεῖς τὴν αὐγὴν τοῦ ἡλίου. Ἀηδῶν.

11 n

[Ἱστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονία.] Πανδάρεως ὥκει τῆς γῆς τῆς Ἐφεσίας, ἵν' ἐστὶν νῦν ὁ πρῶν παρὰ τὴν πόλιν· ᾧ διδοῖ Δημήτηρ δῶρον μηδέποτε βαρυνθῆναι τὴν γαστέρα ὑπὸ σιτίων, ὅποσον ἂν πληθος εἰσενέγκηται.

11 2 ἐγένετο δὲ τῷ Πανδάρεω θυγάτηρ Ἀηδών· ταύτην Πολύτεχνος ὁ τέκτων ἔγχευεν, ὃς ὥκει ἐν Κολοφῶνι τῆς Λυδίας, καὶ πλεῖστον χρόνον ἐτέρποντο συνοικοῦντες ἀλλήλοις. ἐγένετο δ' αὐτοῖς παῖς μονογενὴς Ἴτυς. ἄχρι μὲν οὖν θεοὺς ἐτίμων, εὐδαίμονες ἦσαν· ἐπεὶ δὲ λόγον ἀχρεῖον ἀπέρριψαν, ὅτι πλεόν ἀλλήλους Ἥρας καὶ Διὸς φιλοῦσι, καὶ Ἥρα, μεμψαμένη τὸν λόγον, Ἔριν αὐτοῖς ἔπεμψεν· ἡ δὲ νεῖκος ἐνέβαλεν εἰς τὰ ἔργα.

11 3 καὶ Πολυτέχνῳ μὲν ὀλίγον ἦν ἔτι δίφρον ἀρμάτιον ἐκποιῆσαι, Ἀηδόνι δὲ τὸν ἱστὸν ἐξυφῆναι καὶ συντίθενται εἰς ἀλλήλους ὅπως <ὀποτέρῳ> ἂν τάχιον ἀνυσθῇ τὸ ἔργον, τοῦτω θεράπαινα παρὰ τοῦ ἐτέρου γένηται. καὶ ἐπειδὴ θᾶσσον ἡ Ἀηδὼν τὸν ἱστὸν ἐξύφαινε (Ἥρα γὰρ αὐτῇ συνελάμβανε), ὁ Πολύτεχνος ἀχθόμενος τῇ νίκῃ τῆς Ἀηδόνης ἀφίκετο πρὸς τὸν Πανδάρεων καὶ ὑπὸ τῆς Ἀηδόνης προσεποιήσατο πεμφθῆναι, ὅπως αὐτῇ Χελιδόνα τὴν ἀδελφὴν [ἂν] ἀπαγάγῃ, καὶ ὁ Πανδάρεως οὐδὲν ὑπονοήσας πονηρὸν δίδωσιν ἀπάγειν. [5]

11 5 ὁ δὲ Πολύτεχνος παραλαβὼν τὴν κόρην ἤσχυεν ἐν τῇ λόχμῃ καὶ ἄλλοις ἡμφίεσεν αὐτὴν ἐσθήμασι κακὰ τῆς κεφαλῆς ἀπέκειρε τὴν κόμην καὶ ἠπείλησε θάνατον, εἰ ἔξερει ποτε ταῦτα πρὸς τὴν Ἀηδόνα. καὶ ὁ μὲν ἐλθὼν εἰς τὰ οἰκία παραδίδωσι τῇ Ἀηδόνι κατὰ τὰ συγκεῖμενα ὡς θεράπαιναν τὴν ἀδελφὴν, ἡ δὲ αὐτὴν διέφθειρε πρὸς τὰ ἔργα, μέχρις ἢ Χελιδῶν[ις] ἔχουσα κάλπιν πλεῖστα παρὰ τὴν κρηνίδα κατωδύρετο καὶ αὐτῆς ἐπηκροάσατο τὸν λόγον ἢ Ἀηδῶν. [5]

11 6 ἐπεὶ δὲ ἀλλήλας ἔγνωσαν καὶ ἠσπᾶσαντο, ἐπεβούλευον τῷ Πολυτέχνῳ συμφοράν. καὶ τὸν παῖδα κατακόψασαι <καὶ> τὰ κρέα ἐν λέβητι συνθεῖσαι ταῦτα μὲν ἤψον, Ἀηδὼν δὲ φράσασα πρὸς ἑαυτῆς γείτονα εἰπεῖν Πολυτέχνῳ δαίσασθαι τῶν κρεῶν, ἀφίκετο σὺν τῇ ἀδελφῇ πρὸς τὸν πατέρα Πανδάρεων καὶ ἐδήλωσεν οἷα ἐχρήσατο συμφορᾷ· Πολύτεχνος δὲ μαθὼν ὅτι τοῦ παιδὸς ἐδαίσατο τὰ κρέα, μετεδίωξεν αὐτὰς ἄχρι[ς] πρὸς τὸν πατέρα καὶ αὐτὸν οἱ θεράποντες οἱ τοῦ Πανδάρεω συνέλαβον καὶ ἔδωσαν ἀφύκτῳ δεσμῷ, ὅτι ἐνελωβᾶτο εἰς τὸν οἶκον τοῦ Πανδάρεω, καὶ τὸ σῶμα ἐναλείψαντες μέλιτι κατέβαλον εἰς τὰ ποίμνια. [10]

11 8 καὶ Πολύτεχνον μὲν αἱ μυῖαι προσίζουσαι ἐλυμαίνοντο, Ἀηδὼν δὲ οἰκτεῖρας πρὸς τὴν παλαιὰν φιλίαν ἀπεῖργεν ἐκ τοῦ Πολυτέχνου τὰς μυῖας. ἐπεὶ δὲ αὕτη <ν> κατεφράσθησαν οἱ γονεῖς τε καὶ ὁ ἀδελφός, μισήσαντες ἐνεχείρησαν ἀποκτεῖναι. Ζεὺς δὲ πρὸ τοῦ μεῖζον κακὸν ἐμπεσεῖν τῷ οἴκῳ τὸν Πανδάρεων οἰκτεῖρας ἐποίησε πάντας ὄρνιθας καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐξέπτησαν ἄχρι πρὸς τὴν θάλασσαν, οἱ δὲ εἰς τὸν ἀέρα. [5]

11 9 Πανδάρεως μὲν οὖν ἐγένετο ἀλκίαιετος, ἡ δὲ μήτηρ τῆς Ἀηδόνης ἀλκυῶν, καὶ εὐθὺς ἐβούλοντο καταβαλεῖν ἑαυτοὺς εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ Ζεὺς ἐκώλυσεν. οὗτοι τοῖς πλέουσιν οἱ ὄρνιθες αἴσιοι φαίνονται. [5]

11 10 Πολύτεχνος δὲ μεταβαλὼν ἐγένετο πελεκάν, ὅτι Ἥφαιστος αὐτῷ πέλεκυν ἔδωκε τεκταίνοντι· καὶ ἔστιν ἀγαθὸς οὗτος ὁ ὄρνις φανεὶς τέκτονι. ὁ δὲ τῆς Ἀηδόνης ἀδελφὸς ἐγένετο ἔποψ <ὄρνις> αἴσιος καὶ πλέουσι καὶ ἐπὶ γῆς φανεὶς, σὺν ἀλκίαιέτῳ δὲ ἢ ἀλκυόνι μάλλον. Ἀηδὼν δὲ καὶ Χελιδῶν[ις], ἡ μὲν παρὰ ποταμούς καὶ λόχμας τὸν παῖδα τὸν Ἴτυν θρηνεῖ, Χελιδῶν[ις] δ' ἐγένετο σύνοικος ἀνθρώποις Ἀρτέμιδος βουλῇ, διότι κατ' ἀνάγκας ἐκλιποῦσα τὴν παρθενίαν πλεῖστα τὴν Ἀρτεμιν ἐπεβοήσατο. [5]

12 t Κύκνος. [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροίουμένων γ' καὶ Ἀρεὺς ὁ Λάκων ἐν ᾧσματοι Κύκνῳ.

12 n] Ἀπόλλωνος καὶ Θυρίης τῆς Ἀμφινόμου παῖς ἐγένετο Κύκνος.

12 1 οὗτος ἦν εὐσχήμων τὴν ὄψιν, τὸ δὲ ἦθος ἄχαρις καὶ ἀγροῖκος, πρὸς κυνηγέσια ἐκτόπως φιλότιμος. ὥκει δ' ἐπὶ τῶν ἀγρῶν τὸ μέσον Πλευρῶνος καὶ Καλυδῶνος· ἐγένοντο δ' αὐτοῦ καὶ

ἐρασταὶ πλεῖστοι διὰ τὸ κάλλος. ὁ δὲ Κύκνος καθ' ὑπεροψίαν προσίετο αὐτῶν οὐδένα· τάχιστα δὲ διαμισθηθεὶς ἀπὸ μὲν τῶν ἄλλων ἐραστῶν καταλείπεται, Φύλιος δὲ μόνος αὐτῷ συνέμενεν.

[5]

- 12 2 ὁ δὲ καὶ τοῦτον οὐ μετρίως ἐξύβρισεν. ἐφάνη γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ μέγα τι χρῆμα λέοντος ἐν Αἰτωλοῖς, ὃς αὐτούς τε καὶ τὰ θρέμματα διελυμαίνετο. τοῦτον οὖν τῷ Φυλίῳ προσέταξεν ὁ Κύκνος ἄνευ σιδήρου κτεῖναι κάκεϊνος ὑπέσχετο καὶ ἀνείλε μηχανῇ τοιαύτη. [5]
- 12 3 εἰδὼς ἦντινα ὥραν ἔμελλεν ὁ λέων ἐπιφοιτήσῃ ἐνέπλησε τὴν γαστέρα πολλῶν σιτίων καὶ οἴνου κάπεϊ προσεπέλασεν ὁ θήρ, ἐξήμεσεν ὁ Φύλιος τὰ σιτία. καὶ ὁ λέων ὑπὸ λιμοῦ τροφῇ τῶν <οἱ> αὐτῇ χρησάμενος ἐχαράκωθη ὑπὸ τοῦ οἴνου, ὁ δὲ Φύλιος περιβαλὼν τὸν βραχίονα τῇ ἐσθῆτι, ἣ ἐφόρει, ἔφραξε τὸ στόμα τοῦ λέοντος· ἀνελὼν δὲ αὐτὸν καὶ ἀναθέμενος ἐπὶ τὸν ὦμον ἀπήνεγκε πρὸς τὸν Κύκνον καὶ διεβοήθη παρὰ πολλοῖς ἐπὶ τῷ κατορθώματι τούτῳ. [5]
- 12 5 ὁ δὲ Κύκνος ἕτερον ἄθλον ἐπέταττεν ἀτοπώτερον. ἐγένοντο γὰρ ἐν τῇ γῇ ταύτῃ γῦπες, ὑπερφυεῖς τι καὶ μέγα χρῆμα, καὶ πολλοὺς ἀπεκτίννουν ἀνθρώπους· τούτους ἐκέλευε συλλαβεῖν ζῶντας καὶ ἀπενεγκεῖν ἕξω πάσῃ μηχανῇ. ἀποροῦντι δὲ τῷ Φυλίῳ πρὸς τὸ ἐπίταγμα κατὰ θεὸν ἀετὸς ἡρπακῶς λαγῶν ἡμιθνήτα κατέβαλε πρὶν ἀπενεγκεῖν εἰς τὰ οἰκεῖα.
- 12 6 ὁ δὲ Φύλιος ἀναρρήξας τὸν λαγῶν καὶ τοῦ αἵματος ἑαυτὸν ἀναπλήσας ἐπὶ τῆς γῆς ἔκειτο. οἱ μὲν οὖν ὄρνιθες ὡς ἐπὶ νεκρὸν ὥρμησαν, ὁ δὲ Φύλιος πιέσας τῶν σφυρῶν δύο καὶ κατασχὼν ἀπήνεγκε πρὸς τὸν Κύκνον. ὁ δὲ αὐτῷ τρίτον ἔτι χαλεπώτερον ἄθλον ἐπέταττεν· ἐκέλευε γὰρ ἀπαγαγεῖν ταῦρον ἐκ τῆς ἀγέλης ταῖς χερσὶ λαβόντα μέχρι πρὸς τὸν βωμὸν τὸν τοῦ Διός. [5]
- 12 7 ὁ δὲ Φύλιος ἀμηχανῶν ὅτι χρήσεται πρὸς τὸ ἐπίταγμα ἠῤῥατο συλλαβέσθαι αὐτῷ τὸν Ἡρακλέα. καὶ πρὸς τὴν εὐχὴν ταύτην ἐφάνησαν δύο ταῦροι περὶ μίαν οἰστρήσαντες βοῦν καὶ τοῖς κέρασι τύπτοντες ἀλλήλους κατέβαλον εἰς τὴν γῆν. ὁ δὲ Φύλιος, ἐπειδὴ παρείθησαν, τὸν ἕτερον ταῦρον ἀναψάμενος ἐκ τοῦ σκέλους ἀπήγαγεν ἄχρι πρὸς τὸν βωμὸν, βουλήσει δὲ τοῦ Ἡρακλέους ** ἀμελῆσαι τῶν ἐπιταγμάτων τοῦ παιδός. τῷ δὲ Κύκνῳ παρέστη δεινὸν ἀτιμωθέντι παρὰ τὴν δόξαν, ἀθυμήσας δὲ κατέβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν Κωνώπην λεγομένην λίμνην καὶ ἠφανίσθη· πρὸς δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ καὶ Θυρίη ἡ μήτηρ κατέβαλεν ἑαυτὴν εἰς τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ λίμνην καὶ ἐγένοντο βουλή Ἀπόλλωνος ὄρνιθες ἀμφοτέρω ἐν λίμνῃ. [5]
- 12 9 ἀφανισθέντων δὲ καὶ ἡ λίμνη μετωνομάσθη καὶ ἐγένετο Κυκνεΐη καὶ πολλοὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ ἀρότου ἐνταῦθα φαίνονται κύκνοι. πλησίον δὲ κεῖται καὶ τὸ τοῦ Φυλίου σῆμα. Ἀσπαλῖς.
- 13 n [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων β'.] Διὸς καὶ νύμφης Ὀθηρίδος ἐγένετο παῖς Μελιτεὺς.
- 13 1 τοῦτον ἡ μήτηρ ἐξέθηκεν εἰς τὴν ὕλην κατὰ δέος Ἥρας, ὅτι αὐτῇ Ζεὺς ἐμίχθη. ὁ δὲ παῖς Διὸς βουλήν οὐκ ἠφανίσθη ἀλλ' ἠῤῥατο τρεφόμενος ὑπὸ μελισσῶν. ἐνέτυχε δὲ αὐτῷ ποιμαίνων πρόβατα Φάγρος ὁ Ἀπόλλωνος καὶ Ὀθηρίδος νύμφης, ἣτις ἔτεκε Μελιτέα τὸν ἐν τῇ ὕλῃ παῖδα. θαυμάσας δὲ πρὸς τὸν ὄγκον τοῦ σώματος καὶ ἔτι πλέον πρὸς τὰς μελίσσας ἀνείλετο καὶ ἀπήνεγκεν εἰς τὰ οἰκία καὶ ἔτρεφεν [ἐν] πολλῇ σπουδῇ θέμενος αὐτῷ Μελιτέα ὄνομα, διότι ὑπὸ μελισσῶν ἐτρέφη· ὑπῆλθε <γὰρ> αὐτὸν καὶ χρησμός, ἐν ᾧ ποτε θεὸς εἶπε σῶζειν ὁμόγνιον ὄντα τὸν ὑπὸ τῶν μελισσῶν τρεφόμενον. [5]
- 13 3 ὁ δὲ παῖς ἐπεὶ τάχιστα ἠνδρώθη, ἀνὴρ ἐγένετο γενναῖος καὶ πλείστων ἤρξε περιοίκων καὶ πόλιν ἔκτισεν ἐν τῇ Φθίᾳ προσαγορεύσας Μελίτην. ἐν ταύτῃ τῇ Μελίτῃ τύραννος ἐγένετο βίαιος καὶ ὑβριστής, ὃν οἱ μὲν ἐπιχώριοι οὐδ' ὀνομάζουσιν, ὑπὸ δὲ τῶν ξένων Τάρταρος ἐκαλεῖτο. οὗτος εἴ τις διαβοηθεῖ παρθένος ἐπὶ κάλλει τῶν ἐγχωρίων, ἀπῆγεν αὐτὴν καὶ ἐμίγνυτο πρὸ γάμου κατὰ βίαν. τότε δ' οὖν εἴρητο πρὸς τοὺς θέραπας ἀπάγειν Ἀσπαλίδαν τὴν θυγατέρα τὴν Ἀργαίου τῶν οὐκ ἀσήμενων. [5]

13 4

ἡ δὲ παῖς, ὡς ἔκπυστος ὁ λόγος ἐγένετο, πρὶν ἀφικέσθαι τοὺς ἀπάζοντας ἀνήρτησεν ἑαυτήν. τῆς δὲ πράξεως οὕτω διαβοηθείσης ἀδελφὸς ὁ τῆς Ἀσπαλίδος Ἀστυγίτης ὤμοσεν, ὅτι πρότερον τίσεται τὸν τύραννον ἢ τὸ σῶμα καθαιρήσει τὸ τῆς ἀδελφῆς. ἐνδὺς δὲ τάχιστα τὴν στολὴν τῆς Ἀσπαλίδος καὶ κρύψας παρὰ τὴν εὐώνυμον πλευρὰν τὸ ξίφος ἔλαθε πρὸς τὴν ὄψιν ἀντίπαις ὦν· παρελθὼν δ' εἰς τὰ οἰκία γυμνὸν ὄντα καὶ ἀφύλακτον τὸν τύραννον κτείνει. ^[5]

13 6 οἱ δὲ Μελιτεῖς τὸν μὲν Ἀστυγίτην ἐστεφάνουν καὶ μετὰ παιάνων προέπεμπον, τὸ δὲ σῶμα τοῦ τυράννου κατεπόντωσαν εἰς ποταμὸν ἐμβαλόντες, ὃν ἔτι νῦν ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου Τάρταρον καλοῦσι· τὸ δὲ σῶμα τὸ τῆς Ἀσπαλίδος ἐξερευνῶντες πάντα τρόπον, ὅπως κηδεύσωσιν ἐπισήμως, οὐκ ἠδυνήθησαν εὐρεῖν· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἠφανίσθη κατὰ θεόν, ἀντὶ δὲ τοῦ σώματος ἐφάνη ξόανον παρὰ τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἐστηκός. ὀνομάζεται δὲ παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις τοῦτο τὸ ξόανον Ἀσπαλὶς Ἀμειλήτη Ἐκαέργη, ᾧ καθ' ἕκαστον ἔτος αἱ παρθένοι χίμαρον ἄθορον ἐκρήμνων, ὅτι καὶ ἡ Ἀσπαλὶς παρθένος οὔσα ἑαυτὴν ἀπηγχόνισεν. ^[5]

14 t Μούνιχος. [Οὐ] Μούνιχος ὁ Δρύαντος ἐβασίλευσε Μολοσσῶν καὶ ἐγένετο μάντις ἀγαθὸς καὶ ἀνὴρ δίκαιος.

14 1 ἔσχε δὲ παῖδας ἐκ Ληλάντης Ἀλκανδρον, ἀμείνονα μάντιν ἑαυτοῦ, καὶ Μεγαλήτορα καὶ Φιλαῖον καὶ θυγατέρα Ὑπερίππην. τούτους γενομένους πάντας ἀγαθοὺς καὶ δικαίους ἐφίλησαν οἱ θεοί.

14 2 ἐπεὶ δὲ αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν νυκτὸς ἐπελθόντες λησταὶ συνελάμβανον, οἱ δὲ ἐκ τῶν πύργων ἔβαλλον (οὐ γὰρ ἦσαν αὐτοῖς ἰσόμαχοι) <καὶ> πῦρ ἐνέβαλλον οἱ κλῶπες εἰς τὰ οἰκία. Ζεὺς δ' οὐ περιεῖδεν αὐτοὺς ὁσιότητος ἕνεκα τελευτήσαντας οἰκτίστω θανάτῳ, μετέβαλε δὲ πάντας εἰς ὄρνιθας. καὶ Ὑπερίππη μὲν ἐπεὶ φυγοῦσα τὸ πῦρ εἰς ὕδωρ κατέδου γέγονεν αἴθουα· οἱ δ' ἄλλοι ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνέπτησαν, Μούνιχος μὲν τριόρχης γενόμενος, Ἀλκανδρος δὲ ὀρχίλος. ^[5]

14 3 Μεγαλήτωρ δὲ καὶ Φιλαῖος, ὅτι τὸ πῦρ φεύγοντες διὰ τοῦ τοίχου παρὰ τὴν γῆν ἔδυσαν, ἐγένοντο μικροὶ δύο ὄρνιθες· καὶ ἔστιν ὁ μὲν αὐτῶν ἰχνεύμων, Φιλαῖος δ' ὀνομάζεται κύων. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν ἐγένετο κνιπολόγος πιπῶ. ^[5]

14 4 πρὸς ταύτην αἰετῶ πόλεμος ἐστὶ καὶ ἐρῳδιῶ· κατὰ γνυσι γὰρ αὐτῶν τὰ ῥά κόπτουσα τὴν δρῦν διὰ τοὺς κνίπας. καὶ εἰσὶν οἱ μὲν ἄλλοι σύννομοι ἐν ὕλῃ καὶ παρὰ κευθμῶνας, αἴθουα δὲ ἐγένετο πρὸς λίμνας τε καὶ θαλάσση. Μεροπὶς. ^[5]

15 n [Ἱστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονίας α'.] Εὐμήλου τοῦ Μέροπος ἐγένοντο παῖδες ὑπερήφανοι καὶ ὕβρισται Βύσσα καὶ Μεροπὶς καὶ Ἄγρων.

15 1 καὶ ᾧκουν Κῶν τὴν Μεροπίδα νῆσον, ἡ δὲ γῆ πλεῖστον αὐτοῖς ἐξέφερε καρπὸν, ὅτι μόνην θεῶν ἐτίμων καὶ ἐπιμελῶς αὐτὴν εἰργάζοντο. οὗτοι ἀνθρώπων οὐδενὶ συνήλθον οὔτε εἰς ἄστρῳ κατιόντες οὔτε πρὸς εἰλαπίνας καὶ θεῶν ἑορτάς, ἀλλ' εἰ μὲν Ἀθηνᾶ τις ἱερὰ ποιῶν ἐκάλεσε τὰς κόρας, ἀπέλεγεν ὁ ἀδελφὸς τὴν κλῆσιν· οὐ γὰρ ἀγαπᾶν ἔφη γλαυκὴν θεόν, ὅτι ταῖς αὐτῶν κόραις ὀφθαλμὸς ἐνῆν μέλας, ἐχθαίρειν δὲ παράπαν γλαῦκα τὴν ὄρνιν· εἰ δὲ καλοῖεν παρὰ τὴν Ἄρτεμιν, νυκτίφοιτον ἔλεγε μισεῖν θεόν· εἰ δὲ πρὸς Ἑρμοῦ σπονδὰς, κλέπτην ἔλεγεν οὐ τιμᾶν θεόν. ^[5]

15 3 Καὶ οἱ μὲν πλειστάκις ἐκερτόμουν. Ἑρμῆς δὲ καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ἄρτεμις χολούμενοι νυκτὸς ἐπέστησαν αὐτῶν τοῖς οἴκοις, Ἀθηνᾶ μὲν καὶ Ἄρτεμις ἐοικυῖαι κόραις, Ἑρμῆς δὲ ποιμένος ἔχων στολὴν· καὶ τὸν Εὐμήλον καὶ τὸν Ἄγρωνα προσαγορεύσας παρεκάλει παρατυχεῖν εἰς δαῖτα· διδόναι γὰρ ἱερὰ μετὰ τῶν ἄλλων ποιμένων Ἑρμῇ· Βύσσαν δὲ Μεροπίδα πρὸς τὰς ὁμήλικας ἔπειθεν ἐκπέμπειν εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ Ἀρτέμιδος ἄλσος. καὶ ταῦτα μὲν εἶπεν Ἑρμῆς· Μεροπὶς δ' ὥς ἤκουσεν, ἐξύβρισε πρὸς τὸ ὄνομα τῆς Ἀθηνᾶς, ἡ δὲ αὐτὴν ἐποίησεν ὀρνίθιον γλαῦκα· Βύσσα δὲ τῷ αὐτῷ ὀνόματι λέγεται καὶ ἔστι Λευκοθέας ὄρνις· Ἄγρων δ' ὥς

ἐπύθετο, ἀρπάσας ὀβελὸν ἐξέδραμεν, Ἑρμῆς δ' αὐτὸν ἐποίησε χαραδριόν· Εὐμηλος δὲ τὸν Ἑρμῆν ἐνείκεσεν ὅτι μετεμόρφωσεν αὐτοῦ τὸν υἱόν, ὁ δὲ κάκεϊνον ἐποίησε νυκτικόρακα κακάγγελον. ^[5]

16 t Οἰνότη. [Ἱστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονίας β'.

16 n] Παρὰ τοῖς λεγομένοις ἀνδράσι Πυγμαίοις ἐγένετο παῖς ὄνομα Οἰνότη τὸ εἶδος οὐ μεμπτή, ἄχαρις δὲ τὸ ἦθος καὶ ὑπερήφανος.

16 1 ταύτη φροντὶς οὐδεμία ἐγένετο τῆς Ἀρτέμιδος οὐδὲ Ἥρας. γαμηθεῖσα δὲ Νικοδάμαντι τῶν πολιτῶν ἐνὶ μετρίῳ καὶ ἐπιεικεῖ ἔτεκε παῖδα Μόψον.

16 2 καὶ αὐτῇ Πυγμαῖοι πάντες κατὰ φιλοφροσύνην πλεῖστα δῶρα πρὸς τὴν γένεσιν τοῦ παιδὸς ἀπήνεγκαν. Ἥρα δὲ μεμφθεῖσα τὴν Οἰνόην, ὅτι αὐτὴν οὐκ ἐτίμα, γέρανον αὐτὴν ἐποίησε καὶ τὸν αὐχένα μακρὸν εἴλκυσε καὶ ἀπέδειξεν ὑψιπετὴ ὄρνιθα καὶ πόλεμον ἐνέβαλεν αὐτῇ τε καὶ τοῖς Πυγμαίοις. Οἰνότη δὲ διὰ τὸν πόθον τοῦ παιδὸς Μόψου περιεπέτετο τὰ οἰκία καὶ οὐκ ἐξελίμπανε, Πυγμαῖοι δὲ καθοπλισάμενοι πάντες ἐδίωκον αὐτήν. ^[5]

16 3 καὶ ἐκ τούτου ἔτι καὶ νῦν Πυγμαίοις καὶ γεράνοις πόλεμος ἐνέστηκε. Λεύκιππος.

17 n [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων β'.] Γαλάτεια ἡ Εὐρυτίου τοῦ Σπάρτωνος ἐγῆματο ἐν Φαιστῶ τῆς Κρήτης Λάμπρῳ τῷ Πανδίωνος, ἀνδρὶ τὰ μὲν εἰς γένος εὖ ἔχοντι, βίου δὲ ἐνδεεῖ.

17 2 οὗτος, ἐπειδὴ ἐγκύμων ἦν ἡ Γαλάτεια, ἠῤῥατο μὲν ἄρρενα γενέσθαι αὐτῷ παῖδα, προηγόρευσε δὲ τῇ γυναικί, ἐὰν γεννήσῃ κόρην, ἀφανίσαι. καὶ οὗτος μὲν ἀπιὼν ἐποίμαινε τὰ πρόβατα, τῇ δὲ Γαλατεῖα θυγάτηρ ἐγένετο. καὶ κατοικτεῖρασα τὸ βρέφος καὶ τὴν ἐρμηῖαν τοῦ οἴκου λογισαμένη, συλλαμβανόντων δ' ἔτι καὶ τῶν ὀνείρων καὶ τῶν μάντεων, οἱ προηγόρευον τὴν κόρην ὡς κόρον ἐκτρέφειν, ἐψεύσατο τὸν Λάμπρον ἄρρεν λέγουσα τεκεῖν καὶ ἐξέτρεφεν ὡς παῖδα κοῦρον ὀνομάσασα Λεύκιππον. ^[5]

17 4 ἐπεὶ δὲ ἠῤῥατο ἡ κόρη καὶ ἐγένετο ἄφατόν τι κάλλος, δεῖσασα τὸν Λάμπρον ἡ Γαλάτεια, ὡς οὐκ ἐνῆν ἔτι λαθεῖν, κατέφυγεν εἰς τὸ τῆς Λητοῦς ἱερὸν καὶ πλεῖστα τὴν θεὸν ἰκέτευσεν, εἴ πως αὐτῇ κόρος ἡ παῖς ἀντὶ [τῆς] θυγατρὸς δύναιτο γενέσθαι, καθάπερ ὅτε Καινὶς μὲν Ἄτρακος οὔσα θυγάτηρ βουλῇ Ποσειδῶνος ἐγένετο Καινεὺς ὁ Λαπίθης· Τειρεσίας δὲ γυνὴ μὲν ἐξ ἀνδρός, ὅτι τοὺς ἐν τῇ τριόδῳ μιγνυμένους ὄφεις ἐντυχὼν ἀπέκτεινεν, ἐκ δὲ γυναικὸς αὐτὶς ἀνὴρ ἐγένετο διὰ τὸ δράκοντα πολλάκις πάνακτα ** δὲ καὶ Ὑπερμήστραν πιπρασκομένην ἐπὶ γυναικὶ μὲν ἄρασθαι τῆμον, ἄνδρα δὲ γενομένην Αἴθωνι τροφὴν ἀποφέρειν τῷ πατρί· μεταβαλεῖν δὲ καὶ τὸν Κρήτα Σιπροίτην, ὅτι κυνηγετῶν λουομένην εἶδε τὴν Ἄρτεμιν. ^[5]

17 6 ἡ δὲ Λητώ συνεχῶς ὀδυρομένην καὶ ἰκετεύουσαν ᾧκτειρε τὴν Γαλάτειαν καὶ μετέβαλε τὴν φύσιν τῆς παιδὸς εἰς κόρον. ταύτης ἔτι μέμνηνται τῆς μεταβολῆς Φαίστιοι καὶ φύουσι Φυτὶν Λητοῖ, ἣτις ἔφυσε μήδεα τῇ κόρῃ, καὶ τὴν ἐορτὴν Ἐκδύσια καλοῦσιν, ἐπεὶ τὸν πέπλον ἡ παῖς ἐξέδου. νόμιμον δ' ἐστὶν ἐν τοῖς γάμοις πρότερον παρακλίνασθαι παρὰ τὸ ἄγαλμα τοῦ Λευκίππου. Ἡέροπος. ^[5]

18 n [Ἱστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονίας β'.] Εὐμηλος ὁ παῖς ὁ Εὐγνώτου κατώκησεν ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωταῖς καὶ αὐτῷ παῖς ἐγένετο Βότρης ὄνομα.

18 1 οὗτος ὁ Εὐμηλος ἐτίμα μεγαλομερῶς τὸν Ἀπόλλωνα. καὶ ποτε θύοντος αὐτοῦ παρὼν ὁ παῖς Βότρης ἐδαΐσατο τὸν ἐγκέφαλον τοῦ ἄρνος πρὶν ἐπὶ τὸν βωμὸν καταθῆναι· μαθὼν δὲ τὸ γεγονός Εὐμηλος προσέκρουσε κατ' ὀργὴν πρὸς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τὸν δαλὸν ἀφελὼν ἐκ τοῦ βωμοῦ· καὶ ὁ παῖς καταρρυσέντος τοῦ αἵματος καταπεσὼν ἤσπαιρεν. ^[5]

18 3

ἡ δὲ μήτηρ ὡς εἶδε καὶ ὁ πατήρ καὶ θέραπες, μέγιστον ἐποίησαντο πένθος· Ἀπόλλων δὲ οἰκτεῖρας, ἐπεὶ αὐτὸν Εὐμηλος ἐτίμα, ὄρνιθα ἐποίησε τὸν παῖδα ἡέροπον, ὃς ἔτι νῦν τίκτει μὲν ὑπὸ γῆς, αἰεὶ δὲ μελετᾷ πέτεσθαι. Φῶρες. ^[5]

19 n [Ἱστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονίας β'.] Ἐν Κρήτῃ λέγεται εἶναι ἱερὸν ἄντρον μελισσῶν ἐν ᾧ μυθολογοῦσι τεκεῖν Ῥεάν τὸν Δία καὶ <οὐκ> ἔστιν ὅσιον οὐδένα παρελθεῖν οὔτε θεὸν οὔτε θνητόν.

19 1 ἐν δὲ χρόνῳ ἀφωρισμένῳ ὁρᾶται καθ' ἕκαστον ἔτος πλεῖστον ἐκλάμπον ἐκ τοῦ σπηλαίου πῦρ. τοῦτο δὲ γίνεσθαι μυθολογοῦσιν, ὅταν ἐκζέῃ τὸ τοῦ Διὸς ἐκ τῆς γενέσεως αἷμα. ^[5]

19 2 κατέχουσι δὲ τὸ ἄντρον ἱεραὶ μέλιτται, τροφοὶ τοῦ Διὸς. εἰς τοῦτο παρελθεῖν ἐθάρρησαν Λάιος καὶ Κελεὸς καὶ Κέρβερος καὶ Αἰγωλιός, ὅπως πλεῖστον ἀρύσωνται μέλι· καὶ περιθέμενοι περὶ τὸ σῶμα πάντῃ χαλκὸν, ἠρύσαντο τοῦ μέλιτος τῶν μελισσῶν καὶ τὰ τοῦ Διὸς εἶδον σπάργανα καὶ αὐτῶν ὁ χαλκὸς ἐρράγη περὶ τὸ σῶμα. Ζεὺς δὲ βροντήσας ἀνέτεινε τὸν κεραυνόν, Μοῖραι δὲ καὶ Θέμις ἐκώλυσαν· οὐ γὰρ ἦν ὅσιον αὐτόθι θανεῖν οὐδένα· καὶ ὁ Ζεὺς πάντας αὐτοὺς ἐποίησεν ὄρνιθας καὶ ἔστιν ἐξ αὐτῶν τὸ γένος τῶν οἰωνῶν, λάιοι καὶ κολιοὶ καὶ κέρβεροι καὶ αἰγωλιοί· καὶ εἰσὶν ἀγαθοὶ φανέντες καὶ ἐπιτελεῖς παρὰ τοὺς ἄλλους ὄρνιθας, ὅτι τοῦ Διὸς εἶδον τὸ αἷμα. ^[5]

20 t Κλεῖνις. [Ἱστορεῖ Βοῖος β' καὶ Σιμμίας ὁ Ῥόδιος Ἀπόλλωνι.

20 n] Τῆς λεγομένης Μεσοποταμίας περὶ Βαβυλῶνα πόλιν ᾧκησεν ἀνὴρ θεοφιλὴς καὶ πλούσιος ὄνομα Κλεῖνις, ἔχων πολλοὺς βοῦς καὶ ὄνους καὶ πρόβατα.

20 1 τοῦτον ἐκτόπως ἐφίλησεν Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις καὶ πλειστάκις ὁμοῦ τοῖς θεοῖς τούτοις ἀφίκετο πρὸς τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τὸν ἐν Ὑπερβορείοις καὶ εἶδεν ἱεουργουμένας αὐτῷ τὰς θυσίας τῶν ὄνων. παραγενόμενος δὲ εἰς Βαβυλῶνα καὶ αὐτὸς ἐβούλετο καθάπερ ἐν Ὑπερβορείοις ἱερεύειν τῷ θεῷ καὶ τὴν ἐκατόμβην τῶν ὄνων ἔστησε παρὰ τὸν βωμόν· Ἀπόλλων δὲ παραγενόμενος ἠπέλιπεν ἀποκτενεῖν αὐτόν, εἰ μὴ παύσαιτο τῆς θυσίας ταύτης καὶ κατὰ τὸ σύνηθες αἶγας αὐτῷ καὶ πρόβατα καὶ βοῦς ἱερεύσει <ε>· τὴν γὰρ τῶν ὄνων θυσίαν ἐν Ὑπερβορείοις ἀγομένην <μόνην> αὐτῷ καθ' ἡδονὴν εἶναι. ^[5]

20 3 καὶ ὁ Κλεῖνις δέισας τὴν ἀπειλὴν ἀπῆγεν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοὺς ὄνους καὶ τὸν λόγον, ὃν ἤκουσεν, ἐξέφερε πρὸς τοὺς παῖδας. ἦσαν δὲ αὐτῷ παῖδες Λύκιος καὶ Ἄρπασος καὶ θυγάτηρ Ἄρτεμιχ, παῖδες ἐκ μητρὸς Ἄρπης. Λύκιος μὲν οὖν καὶ Ἄρπασος ἀκούσαντες ἐκέλευον ἱερεύειν τοὺς ὄνους καὶ τέρπεσθαι τῇ ἑορτῇ, Ὀρτύγιος δὲ καὶ Ἀρτεμίχ πείθεσθαι τῷ Ἀπόλλωνι προσέτασσον κάπει τούτοις ὁ Κλεῖνις ἐπέιθετο μᾶλλον, Ἄρπασός τε καὶ Λύκιος κατὰ βίαν ἐκλύσαντες τῶν δεσμῶν τοὺς ὄνους ἀπήλαυνον παρὰ τὸν βωμόν. ^[5]

20 5 καὶ ὁ θεὸς ἐνέβαλε τοῖς ὄνοις λύσαν· οἱ δὲ τοὺς τε παῖδας καὶ τοὺς θέραπας αὐτῶν καὶ τὸν Κλεῖνιν κατήσθιον. οἱ δὲ ἀπολλύμενοι τοὺς θεοὺς ἐπεβοῶντο. καὶ Ἄρπην μὲν καὶ Ἄρπασον ᾧκτειρε Ποσειδῶν καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ὄρνιθας τῷ αὐτῷ λεγομένους ὀνόματι, Λητῷ δὲ καὶ Ἄρτεμις ἔγνωσαν ἀνασῶσαι τὸν Κλεῖνιν καὶ τὴν Ἀρτεμίχην καὶ τὸν Ὀρτύγιον, ὅτι οὐκ αἵτιοι τῶν ἀσεβημάτων ἦσαν· Ἀπόλλων δὲ Λητοῖ καὶ Ἀρτέμιδι δίδωσι τὴν χάριν καὶ πρόσθεν ἢ ἀποθανεῖν μεταβαλὼν ἐποίησε πάντας ὄρνιθας. ^[5]

20 6 καὶ ἐγένετο Κλεῖνις μὲν ὑψιαίετος· οὗτός ἐστι δεύτερος ὀρνίθων μετὰ τὸν αἰετόν, διαγνῶναι δ' οὐ χαλεπός· ὁ μὲν γὰρ ἐστὶ νεβροφόνος ἐρεμνὸς μέγας τε καὶ ἄλκιμος, ὁ δὲ ἀετὸς μελάντερος καὶ ἐλάσσων ἐκείνου· Λύκιος δὲ μεταβαλὼν ἐγένετο κόραξ τὸ χρῶμα λευκός, αὐτὶς δὲ βουλῇ Ἀπόλλωνος ἐγένετο κυάνεος, ὅτι πρῶτος ἠγγεῖλε Κορωνίδα τὴν Φλεγύου θυγατέρα γαμηθεῖσαν Ἀλκυονεῖ. ^[5]

20 8

- Ἄρτεμιν δ' ἐγένετο Πίφιγξ, θεοῖς τε καὶ ἀνθρώποις προσφιλὴς ὄρνις, Ὀρτύγιος δὲ αἰγιθαλλός, ὅτι τὸν πατέρα Κλεινὸν ἀνέπειθεν αἶγας ἀντὶ τῶν ὄνων ἱερεύειν Ἀπόλλωνι. Πολυφόντη.
- 21 n [Ἱστορεῖ Βοῖος Ὀρνιθογονίας β'.] Τερεινὴς τῆς Στρυμόνος καὶ Ἄρεως ἐγένετο θυγάτηρ Θραῖσσα.
- 21 1 ταύτην δ' ἐγγίμην Ἰππόνους ὁ Τριβαλλοῦ παῖς καὶ αὐτοῖς ἐγένετο θυγάτηρ ὄνομα Πολυφόντη. αὕτη τὰ μὲν ἔργα τῆς Ἀφροδίτης ἐξύβρισεν, ἐλθοῦσα δ' εἰς τὸ ὄρος Ἀρτέμιδος ἐγένετο συμπαίκτρια καὶ συνήθης. Ἀφροδίτη δέ, ὅτι αὐτῆς ἡτίμασε τὰ ἔργα, ἔρωτα ἐνέβαλεν ἄρκτου καὶ ἐξέμηνεν αὐτήν· ἡ δὲ κατὰ δαίμονα οἰστρήσασα ἐμίγνυτο τῷ ἄρκτῳ. ^[5]
- 21 2 καὶ αὐτὴν ἡ Ἄρτεμις ἰδοῦσα ἐκτόπως ἐμίσησε καὶ πάντα εἰς αὐτὴν ἔτρεψε τὰ θηρία. Πολυφόντη δὲ δεῖσασα μὴ θῆρες αὐτὴν διεργάσωνται φεύγουσα ἐξίκετο εἰς τὰ οἰκία τοῦ πατρὸς· καὶ ἔτεκε δύο παῖδας Ἄγριον καὶ Ὀρειον, μεγίστους καὶ δύναμιν ἔχοντας ἄπλετον. ^[5]
- 21 3 οὗτοι ἐτίμων οὔτε θεὸν οὔτε ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐξύβριζον εἰς πάντας καὶ εἰ τῷ ξένῳ[ν] ἐντύχοιεν ἀπάγοντες εἰς τὰ οἰκεῖα κατήσθιον. Ζεὺς δὲ μισήσας αὐτοὺς ἀπέστειλεν Ἑρμῆν, ὅπως ἦν ἐθέλει δίκην αὐτοῖς ἐπιβάλῃ. ^[5]
- 21 4 καὶ ὁ μὲν Ἑρμῆς ἐβούλευσεν ἀποκόψαι τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ τὰς χεῖρας· Ἄρης δ' ἐπεὶ τὸ γένος εἰς αὐτὸν ἀνέφερε Πολυφόντη, τούτου μὲν ἐξείλετο τοῦ μόρου τοὺς παῖδας· ἥλλαξε δὲ μετὰ Ἑρμοῦ τὴν φύσιν αὐτῶν εἰς ὄρνιθας. καὶ ἐγένετο Πολυφόντη μὲν στῦξ φθεγγομένη νυκτὸς ἄτερ σίτου καὶ ποτοῦ, τὴν κεφαλὴν ἴσχουσα κάτω, τοὺς δὲ πόδας ἄκρους ἄνω, πολέμου καὶ στάσεως ἀνθρώποις ἄγγελος· Ὀρειος δ' ἐγένετο λαγῶς, ὄρνις ἐπ' οὐδενὶ φαινόμενος ἀγαθῷ. ^[5]
- 21 5 Ἄγριος δὲ μετέβαλεν εἰς γῦπα, πάντων ὀρνίθων ἔχθιστον θεοῖς τε καὶ ἀνθρώποις· καὶ διὰ παντὸς ἵμερον αὐτῷ κρέως καὶ αἵματος ἐνέβαλον ἀνθρωπείου. τὴν δὲ θεράπαιναν αὐτῶν ἐποίησαν ἵπνην, ἡ δὲ μεταβάλλουσα τὴν φύσιν ηὔξατο θεοῖς μὴ κακὸς ὄρνις ἀνθρώποις γενέσθαι· καὶ αὐτῆς ὑπήκουσαν Ἑρμῆς καὶ Ἄρης, ἐπεὶ κατ' ἀνάγκας ἔδρασαν ἃ προσέτασσον οἱ δεσπόται· καὶ ἔστιν ἀγαθὸς οὗτος ὁ ὄρνις ἐπὶ θήραν ἰόντι καὶ δαῖτα. ^[5]
- 22 t Κέραμβος. [Ἱστορεῖ Νίκανδρος ἐν α' Ἑτεροιοιμένων.
- 22 n] Κέραμβος <ὁ> Εὐσεῖρου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Εἰδοθέας νύμφης Ὀθηρίδος ὥκει ἐν τῇ γῇ τῇ Μηλιέων παρὰ τὴν ὑπώρειαν τῆς Ὀθρυος.
- 22 1 ἐγένετο δὲ αὐτῷ θρέμματα πλεῖστα καὶ αὐτὰ ἐποίμαινεν αὐτός. νύμφαι δὲ συνελάμβανον αὐτῷ, διότι αὐτὰς ἐν τοῖς ὄρεσιν ἄδων ἔτερπεν· λέγεται γὰρ μουσικώτατος τῶν τότε γενέσθαι καὶ ἐπὶ βουκολικοῖς ἄσμασι διαβοηθῆναι καὶ σύριγγα ποιμενικὴν ἐν τοῖς ὄρεσι συνθεῖναι καὶ λύρα πρῶτος ἀνθρώπων κεχρῆσθαι πλεῖστα τε καὶ κάλλιστα μέλη ποιῆσαι. ^[5]
- 22 3 τούτων οὖν χάριν λέγουσιν ὀφθῆναι αὐτῷ ποτε νύμφας καὶ χορεῦσαι πρὸς τὰ κρούματα τοῦ Κεράμβου, Πᾶνα δὲ τοῦτο κατ' εὐμένειαν αὐτῷ παραγγεῖλαι καταλιπόντι τὴν Ὀθρυν ἐν τῷ πεδίῳ τὰ πρόβατα ποιμαίνειν· ἐξαίσιον γάρ τι καὶ ἄπιστον χρῆμα χειμῶνος ἐπεῖναι μέλλειν. ὁ δὲ Κέραμβος ὑπὸ μεγαλαυχίας ἐκ νεότητος οἷα θεοβλαβὴς ἀπελαύνειν μὲν ἐκ τῆς Ὀθρυος εἰς τὸ πεδῖον οὐκ ἐγίνωσκεν, ἀπέρριψε δὲ λόγον ἄχαριν τε καὶ ἀνόητον εἰς τὰς νύμφας, ὅτι γένος μὲν εἰσιν οὐκ ἀπὸ Διός, ἀλλ' ἔτεκεν αὐτὰς ἡ Δεινὴ τῷ Σπερχειῷ, Ποσειδῶν δὲ πόθῳ μιᾶς αὐτῶν Διοπάτρης τὰς ἀδελφὰς ἐρρίζωσε καὶ ἐποίησεν αἰγεῖρους, ἄχρι <σ> αὐτὸς κορεσθεὶς τῆς εὐνῆς ἀνέλυσε καὶ πάλιν αὐταῖς ἀπέδωκε τὴν ἐξ ἀρχῆς φύσιν. ^[5]
- 22 5 τοιαῦτα μὲν ὁ Κέραμβος ἐκερτόμησεν εἰς τὰς νύμφας. μετὰ δὲ χρόνον ὀλίγον ἐξαίφνης ἐγένετο κρυμὸς καὶ ἐπάγησαν αἱ χαράδραι καὶ πολλὴ κατέπεσε χιών, καὶ τὰ ποίμνια τοῦ Κεράμβου σὺν αὐταῖς ἀτραποῖς καὶ δένδρεσιν ἠφανίσθη. νύμφαι δὲ μετέβαλον κατ' ὀργὴν τὸν Κέραμβον, ὅτι αὐταῖς ἐλοιδόρησε, καὶ ἐγένετο [ὕλοφάγος] κεράμβυξ. φαίνεται δὲ ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ ἔστιν

ἀγκύλος ἐκ τῶν ὀδόντων καὶ συνεχῶς τὰ γένεια κινεῖ, μέλας, παραμήκης, πτέρυγας στερεὰς ἔχων, ἔοικώς τοῖς μεγάλοις κανθάροις. ^[5]

22 6 οὗτος [Ξ]ύλοφάγος βοῦς καλεῖται, παρὰ δὲ Θετταλοῖς κεράμβυξ. τοῦτον οἱ παῖδες παίγνιον ἔχουσι καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνοντες φέρουσιν, ἢ δὲ ἔοικε σὺν τοῖς κέρασι λύρα τῇ ἐκ τῆς χελώνης. Βάττος. ^[5]

23 n [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων α' καὶ Ἡσίοδος ἐν Μεγάλαις Ἠοίαις καὶ Διδύμαρχος Μεταμορφώσεων γ' καὶ Ἀντίγονος ἐν ταῖς Ἀλλοιώσεσι καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν ἐπιγράμμασιν, ὡς φησι Πάμφιλος ἐν α'.] Ἄργου τοῦ Φρίξου καὶ Περιμήλης τῆς Ἀδμήτου θυγατρὸς ἐγένετο Μάγνης.

23 1 οὗτος ὤκησεν ἐγγὺς Θεσσαλίας καὶ τὴν γῆν ταύτην ἀπ' αὐτοῦ Μαγνησίαν προσηγόρευσαν οἱ ἄνθρωποι. ἐγένετο δ' αὐτῷ παῖς περίβλεπτος τὴν ὄψιν Ὑμέναιος. ἐπεὶ δὲ Ἀπόλλωνα ἰδόντα ἔρωσ ἔλαβε τοῦ παιδὸς καὶ οὐκ ἐξελίμπανε τὰ οἰκία τοῦ Μάγνητος, Ἑρμῆς ἐπιβουλεύει τῇ ἀγέλῃ τῶν βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος. ^[5]

23 2 αἱ δὲ ἐνέμοντο ἵναπερ ἦσαν αἱ Ἀδμήτου βόες. καὶ πρῶτα μὲν ἐμβάλλει ταῖς κυσίν, αἱ ἐφύλαττον αὐτάς, λήθαργον καὶ κυνάγχην, αἱ δὲ ἐξελάθοντο τῶν βοῶν καὶ τὴν φυλακὴν ἀπώλεσαν. εἴτα δ' ἀπελαύνει πόρτιας δώδεκα καὶ ἑκατὸν βοῦς ἄζυγας καὶ ταῦρον, ὅς ταῖς βουσὶν ἐπέβαιναν. ^[5]

23 3 ἐξῆπτε δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς πρὸς ἕκαστον ὕλην, ὡς ἂν τὰ ἵχνη τῶν βοῶν ἀφανίσῃ, καὶ ἦγεν αὐτάς ἐλαύνων διὰ τε Πελασγῶν καὶ δι' Ἀχαΐας τῆς Φθιώτιδος καὶ διὰ Λοκρίδος καὶ Βοιωτίας καὶ Μεγαρίδος καὶ ἐντεῦθεν εἰς Πελοπόννησον διὰ Κορίνθου καὶ Λαρίσσης ἄχρι Τεγέας καὶ ἐντεῦθεν παρὰ τὸ Λύκιον ὄρος ἐπορεύετο καὶ παρὰ τὸ Μαινάλιον καὶ τὰς λεγομένας Βάττου Σκοπιάς. ὥκει δὲ ὁ Βάττος οὗτος ἐπ' ἄκρῳ τῷ σκοπέλῳ· καὶ ἐπεὶ τῆς φωνῆς ἤκουσε παρελαινόμενων τῶν μόσχων, προελθὼν ἐκ τῶν οἰκείων ἔγνω περὶ τῶν βοῶν, ὅτι κλοπιμαίᾱς ἄγει, καὶ μισθὸν ἤτησεν, ἵνα πρὸς μηδένα φράσῃ περὶ αὐτῶν. ^[5]

23 4 Ἑρμῆς δὲ δώσειν ἐπὶ τούτοις ὑπέσχετο καὶ ὁ Βάττος ὥμοσε περὶ τῶν βοῶν πρὸς μηδένα κατερεῖν. ἐπεὶ δὲ αὐτάς Ἑρμῆς ἔκρυπεν ἐν τῷ πρηῶνι παρὰ τὸ Κορυφάσιον εἰς τὸ σπήλαιον εἰσελάσας ἄντικρυς Ἰταλίας καὶ Σικελίας, αὐθις ἀφίκετο πρὸς τὸν Βάττον ἀλλάζας ἑαυτὸν καὶ πειρώμενος, εἰ αὐτῷ συμμένειν ἐπὶ τοῖς ὀρκίοις ἐθέλει· διδοὺς δὲ μισθὸν χλαῖναν ἐπυνθάνετο παρ' αὐτοῦ, μὴ κλοπιμαίᾱς βοῦς ἔγνω παρελαθείσας. ^[5]

23 6 ὁ δὲ Βάττος ἔλαβε τὴν χλαμύδα καὶ ἐμήνυσε περὶ τῶν βοῶν. Ἑρμῆς δὲ χαλεπήνας, ὅτι διχόμυθος ἦν, ἐρράπισεν αὐτὸν τῇ ράβδῳ καὶ μετέβαλεν εἰς πέτρον. καὶ αὐτὸν οὐκ ἐκλείπει κρύος οὐδὲ καῦμα. λέγεται δὲ καὶ ὁ τόπος παρ' ὀδεδόντων ἄχρι νῦν Σκοπία <ι> Βάττου. Ἀσκάλαβος. ^[5]

24 n [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων δ'.] Δημήτηρ ὅτε πλανῆτις ἐπῆει γῆν ἅπασαν κατὰ ζήτησιν τῆς θυγατρὸς ἀνεπαύσατο ἐν τῇ Ἀττικῇ.

24 1 καὶ αὐτὴν ὑπὸ πολλοῦ καύματος ὑποδέχεται Μίσμη καὶ διδοῖ ποτὸν ὕδωρ ἐμβαλοῦσα γλήχωνα καὶ ἄλφιτον εἰς αὐτό. καὶ ἡ Δημήτηρ ἐξέπιε κατὰ τὸ δίψος τὸ ποτὸν ἀθροῦν.

24 2 ὁ δὲ παῖς ὁ τῆς Μίσμης Ἀσκάλαβος ἰδὼν ἐποίησατο γέλωτα καὶ αὐτὶς ἐκέλευεν ὀρέγειν αὐτῇ λέβητα βαθὺν ἢ πιθάκην. Δημήτηρ δὲ κατ' ὀργὴν ὡς εἶχε τὸ ποτὸν αὐτῷ τὸ καταλειπόμενον προσέχεεν.

24 3 ὁ δὲ μεταβαλὼν ἐγένετο ποικίλος ἐκ τοῦ σώματος ἀσκάλαβος καὶ ὑπὸ θεῶν καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων μεμίσηται. καὶ ἔστιν αὐτῷ δίαίτα παρ' ὀχετόν. ὁ δὲ ἀποκτείνας κεχαρισμένος γίνεται Δήμητρι. Μητιόχη καὶ Μενίππη. ^[5]

- 25 n [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων δ' καὶ Κόριννα Γεροίων α'.] Ὀρίωνος τοῦ Ὑριέως ἐν Βοιωτίᾳ θυγατέρες ἐγένοντο Μητιόχη καὶ Μενίππη.
- 25 1 αὐται, ὅτε Ὀρίωνα ἠφάνισεν ἐξ ἀνθρώπων Ἄρτεμις, ἐτρέφοντο παρὰ τῇ μητρί. καὶ Ἀθηνᾶ μὲν ἐδίδασκεν αὐτὰς ἱστοὺς ἐξυφαίνειν, Ἀφροδίτη δὲ αὐταῖς ἔδωκε κάλλος. ἐπεὶ δὲ Ἀονίαν ὄλην ἔλαβε λοιμὸς καὶ πολλοὶ ἀπέθνησκον, θεωροὺς ἀπέστειλαν παρὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Γορτύνιον· καὶ αὐτοῖς εἶπεν ὁ θεὸς ἰλάσασθαι δύο τοὺς ἐριουνίους θεοὺς· ἔφη δὲ καταπαύσειν αὐτοὺς τὴν μῆνιν, εἰ δύο δυσὶν ἐκοῦσαι παρθένοι θύματα γένοιτο. ^[5]
- 25 3 πρὸς [δὲ] δὴ τὸ μαντεῖον οὐδεμία τῶν ἐν τῇ πόλει παρθένων ὑπήκουσεν, ἄχρι γυνὴ θῆσσα τὸν χρησμόν ἐξήνεγκε πρὸς τὰς θυγατέρας τοῦ Ὀρίωνος. αἱ δ' ὥς ἐπύθοντο παρὰ τὸν ἱστὸν ἔχουσαι, τὸν ὑπὲρ ἀστῶν θάνατον ἐδέξαντο πρὶν ἢ τὴν ἐπιδήμιον ἐπιπεσοῦσαν αὐτὰς ἀφανίσει νόσον· τρὶς δὲ βοησάμεναι χθονίους δαίμονας, ὅτι αὐτοῖς ἐκοῦσαι θύματα γίνονται, ἐπάταξαν ἑαυτὰς τῇ κερκίδι παρὰ τὴν κλεῖδα καὶ ἀνέρρηξαν τὴν σφαγὴν. καὶ αὐταὶ μὲν ἀμφοτέραι κατέπεσον ἐς τὴν γῆν· Φερσεφόνη δὲ καὶ Ἄιδης οἰκτείραντες τὰ μὲν σώματα τῶν παρθένων ἠφάνισαν, ἀντὶ δ' ἐκείνων ἀστέρας ἀνήνεγκαν ἐκ τῆς γῆς· οἱ δὲ φανέντες ἀνηνέχθησαν εἰς οὐρανόν, καὶ αὐτοὺς ὠνόμασαν ἄνθρωποι κομήτας. ^[5]
- 25 5 ἰδρύσαντο δὲ πάντες Ἄονες ἐν Ὀρχομενῷ τῆς Βοιωτίας ἱερὸν ἐπίσημον τῶν παρθένων τούτων. καὶ αὐταῖς καθ' ἕκαστον ἔτος κόροι τε καὶ κόραι μειλίγματα φέρουσιν. προσαγορεύουσι δ' αὐτὰς ἄχρι νῦν Ἄονες Κορωνίδας παρθένους. Ὑλας. ^[5]
- 26 n [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων β'.] Ἡρακλῆς ὅτε μετὰ τῶν Ἀργοναυτῶν ἔπλει, στρατηγὸς ὑπ' αὐτῶν ἀποδειχθεὶς συνεπήγετο μεθ' αὐτοῦ καὶ Ὑλαν, παῖδα μὲν Κήκυκος, [ἰτυπος] νέον δὲ καὶ καλόν.
- 26 2 ἐπεὶ δὲ πρὸς τὸ στενὸν ἐξίκοντο τοῦ Πόντου καὶ τὰ σφυρὰ παρέπλευσαν τῆς Ἀργανθώνης καὶ ἐγένετο χειμῶν καὶ σάλος, ἐνταῦθα καταβαλόντες ἀγκύρας ἀνέπαυσαν τὴν ναῦν. καὶ Ἡρακλῆς παρεῖχε τοῖς ἥρωσι τὸ δεῖπνον. ὁ δὲ παῖς Ὑλας ἔχων κρωσὸν ἦλθε πρὸς τὸν Ἀσκάνιον ποταμὸν ὕδωρ ἀποίσων τοῖς ἀριστεῦσι· καὶ αὐτὸν ἰδοῦσαι νύμφαι, <αἱ> τοῦ ποταμοῦ τούτου θυγατέρες, ἠράσθησαν, ἀρυόμενον δὲ καταβάλλουσιν εἰς τὴν κρήνην. ^[5]
- 26 4 καὶ ὁ μὲν Ὑλας ἐφανῆς ἐγένετο, Ἡρακλῆς δ', ἐπεὶ αὐτῷ οὐκ ἐνόστει καταλιπὼν τοὺς ἥρωας ἐξερευνᾷ πανταχοῖ τὸν δρυμὸν καὶ ἐβόησε πολλάκις τὸν Ὑλαν. νύμφαι δὲ δεῖσαι τὸν Ἡρακλέα, μὴ αὐτὸν εὖροι κρυπτόμενον παρ' αὐταῖς, μετέβαλον τὸν Ὑλαν καὶ ἐποίησαν ἠχῶ καὶ πρὸς τὴν βοὴν πολλάκις ἀντεφώνησεν Ἡρακλεῖ. καὶ ὁ μὲν ὥς οὐκ ἐδύνατο πλεῖστα ποιησάμενος ἐξευρεῖν τὸν Ὑλαν, παρεγένετο πρὸς τὴν ναῦν καὶ αὐτὸς μὲν ἔπλει μετὰ τῶν ἀριστείων. ^[5]
- 26 5 Πολύφημον δὲ καταλείπει ἐν τῷ χωρίῳ, εἴ πως δύναίτο ζητῶν ἐξευρεῖν αὐτῷ τὸν Ὑλαν· καὶ ὁ μὲν Πολύφημος ἔφθη τελευτήσας. Ὑλα δὲ θύουσιν ἄχρι νῦν παρὰ τὴν κρήνην οἱ ἐπιχώριοι καὶ αὐτὸν ἐξ ὀνόματος εἰς τρὶς ὁ ἱερεὺς φωνεῖ καὶ εἰς τρὶς ἀμείβεται πρὸς αὐτὸν ἠχώ. Ἰφιγένεια. ^[5]
- 27 n [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων δ'.] Θησέως καὶ Ἑλένης τῆς Διὸς ἐγένετο θυγάτηρ Ἰφιγένεια καὶ αὐτὴν ἐξέτρεφεν ἡ τῆς Ἑλένης ἀδελφὴ Κλυταιμῆστρα, πρὸς δὲ τὸν Ἀγαμέμνονα εἶπεν αὐτὴ τεκεῖν· Ἑλένη γὰρ πυνθανομένων τῶν ἀδελφῶν ἔφη κόρη παρὰ Θησέως ἀπελθεῖν. ^[5]
- 27 2 ἐπεὶ δὲ ἡ στρατιὰ ἡ τῶν Ἀχαιῶν ὑπὸ ἀπλοίας ἐν Αὐλίδι κατείχετο, προεσήμεινον οἱ μάντιες, ὅτι ἔσοιτο πλοῦς, ἐὰν Ἀρτέμιδι θύσωσι τὴν Ἰφιγένειαν. Ἀγαμέμνων δὲ διδοῖ σφάγιον αὐτὴν αἰτούντων τῶν Ἀχαιῶν, πρὸς δὲ τὸν βωμὸν ἀγομένην οἱ μὲν ἀριστεῖς οὐ προσέβλεψαν, ἀλλὰ πάντες ἔτρεψαν ἄλλῃ τὰς ὄψεις. Ἄρτεμις δὲ ἀντὶ τῆς Ἰφιγενείας παρὰ τὸν βωμὸν ἔφηνε

μόσχον, αὐτὴν δὲ προσωτάτω τῆς Ἑλλάδος ἀπήνεγκεν εἰς τὸν Εὐξείνιον λεγόμενον πόντον
παρὰ Θόαντα τὸν Βορυσθένους παῖδα. ^[5]

27 3 καὶ τὸ μὲν ἔθνος ἐκεῖνο τῶν νομάδων ἐκάλεσε Ταύρους, ἐπεὶ ἀντὶ τῆς Ἰφιγενείας παρὰ τὸν
βωμὸν ἔφηνε ταῦρον, αὐτὴν δ' <ή> θεὸς Ταυροπόλον. κατὰ δὲ χρόνον ἰκ <ν> οὕμενον
ἀπώκισε τὴν Ἰφιγένειαν εἰς τὴν Λευκὴν λεγομένην <νῆσον> παρὰ τὸν Ἀχιλλέα καὶ
ἀλλάξασα ἐποίησεν αὐτὴν ἀγήρων καὶ ἀθάνατον δαίμονα καὶ ὠνόμασεν ἀντὶ τῆς Ἰφιγενείας
Ὅρσιλοχίαν. ^[5]

27 4 ἐγένετο δὲ Ἀχιλλεῖ σύνοικος. Τυφών.

28 n [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων δ'.] Τυφὼν ἐγένετο Γῆς υἱὸς ἐξαίσιος δαίμων πρὸς ἰσχύν,
κατὰ δὲ τὴν ὄψιν παρηλλαγμένος· ἐπεφύκεσαν γὰρ κεφαλαὶ πλεῖσται καὶ χεῖρες καὶ πτέρυγες,
ἐκ δὲ τῶν μηρῶν μέγισται δρακόντων σπεῖραι, φωνὰς δὲ παντοίας ἠφίει καὶ αὐτὸν οὐδὲν
ὑπέμενε εἰς ἀλκήν. ^[5]

28 2 οὗτος ἐπεθύμησε τοῦ Διὸς ἔχειν τὴν ἀρχὴν καὶ αὐτὸν ἐπερχόμενον οὐδεὶς ὑπέμενε τῶν θεῶν,
ἀλλὰ δεῖσαντες ἔφυγον πάντες εἰς τὴν Αἴγυπτον, Ἀθηνᾶ δὲ καὶ Ζεὺς ὑπελείφθησαν μόνοι.
Τυφὼν δ' ἐκ ποδὸς ἐδίωκεν. οἱ δὲ προμηθεῖα διέφυγον ἀλλάξαντες εἰς ζῶα τὰς ὄψεις· καὶ
Ἀπόλλων μὲν ἐγένετο ἰέραξ, Ἑρμῆς δὲ ἴβις, Ἄρης δὲ λεπιδωτὸς ἰχθύς, Ἄρτεμις δὲ αἴλουρος,
τράγῳ δὲ εἰκάζεται Διόνυσος, ἔλλω δ' Ἡρακλῆς, βοῖ δ' Ἥφαιστος, μυγαλῇ δὲ Λητώ, καὶ ὡς
ἕκαστος ἔτυχε τῶν ἄλλων θεῶν μετέβαλε τὴν ὄψιν. ^[5]

28 3 ἔπει <τα> δὲ Τυφῶνα Ζεὺς βάλλει κεραυνῶ· καιόμενος δὲ ὁ Τυφὼν ἔκρυσεν ἑαυτὸν καὶ
ἠφάνισε τὴν φλόγα τῇ θαλάσῃ. Ζεὺς δ' οὐκ ἀνίσιν, ἀλλ' ὁ μέγιστος ὄρος ἐπιβάλλει Τυφῶνι
τὴν Αἴτνην καὶ αὐτῷ φύλακα τὸν Ἥφαιστον ἐπὶ τῶν ἄκρων ἐφίστησιν· ὁ δ' ἐνερείσας τοὺς
ἄκμονας αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ διάπυρον ἐργάζεται μύδρον.

29 t Γαλινθιάς. [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων δ'.

29 n] Προΐτου θυγάτηρ ἐν Θήβαις ἐγένετο Γαλινθιάς.

29 1 αὕτη παρθένος ἦν συμπαίκτηρια καὶ ἐταιρὶς Ἀλκμήνης τῆς Ἥλεκτρώωνος. ἐπεὶ δὲ Ἀλκμήνην ὁ
τόκος ἠπειγε τοῦ Ἡρακλέους, Μοῖραι καὶ Εἰλείθυια πρὸς χάριν τῆς Ἥρας κατεῖχον ἐν ταῖς
ὠδίσι τὴν Ἀλκμήνην. καὶ αὗται μὲν ἐκαθέζοντο κρατοῦσαι τὰς ἑαυτῶν χεῖρας, Γαλινθιάς δὲ
δεῖσασα μὴ Ἀλκμήνην ἐκστήσωσι βαρυνομένην οἱ πόνοι, δραμοῦσα παρὰ τε τὰς Μοῖρας καὶ
τὴν Εἰλείθυιαν ἐξήγγειλεν ὅτι Διὸς βουλῇ γέγονε τῇ Ἀλκμήνῃ παῖς κόρος, αἱ δὲ ἐκείνων τιμαὶ
καταλέλυνται. ^[5]

29 3 πρὸς δὴ τοῦτ' ἔκπληξις ἔλαβε τὰς Μοῖρας καὶ ἀνῆκαν εὐθὺς τὰς χεῖρας, Ἀλκμήνην δὲ
κατέλιπον εὐθὺς αἱ ὠδῖνες καὶ ἐγένετο Ἡρακλῆς. αἱ δὲ Μοῖραι πένθος ἐποίησαντο καὶ τῆς
Γαλινθιάδος ἀφείλοντο τὴν κορείαν, ὅτι θνητὴ τοὺς θεοὺς ἐξηπάτησε, καὶ αὐτὴν ἐποίησαν
δολερὰν γαλῆν καὶ δίαιταν ἔδωκαν ἐν τῷ μυχῷ καὶ ἄμορφον ἀπέδειξαν τὴν γονήν. θορίσκεται
μὲν γὰρ διὰ τῶν ὥτων, τίττει δ' ἀναφέρουσα τὸ κυόμενον ἐκ τοῦ τραχήλου. ταύτην Ἐκάτη
πρὸς τὴν μεταβολὴν τῆς ὄψεως ὥκτειρε καὶ ἀπέδειξεν ἱερὰν αὐτῆς διάκονον· Ἡρακλῆς δ' ἐπεὶ
ἠυξήθη τὴν χάριν ἐμνημόνευσε καὶ αὐτῆς ἐποίησεν ἀφίδρυμα παρὰ τὸν οἶκον καὶ ἱερὰ
προσήνεγκεν. ^[5]

29 4 ταῦτα νῦν ἔτι τὰ ἱερὰ Θηβαῖοι φυλάττουσι καὶ πρῶ Ἡρακλέους ἐορτῇ θύουσι Γαλινθιάδι
πρώτῃ. Βυβλὶς.

30 n [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων β'.] Ἀπόλλωνος καὶ Ἀκακαλλίδος τῆς Μίνω θυγατρὸς
ἐγένετο παῖς ἐν Κρήτῃ Μίλητος.

30 1

τοῦτον ἡ Ἀκακαλλίς, δεισάσα Μίνω, ἐξέβαλλεν εἰς τὴν ὕλην, καὶ αὐτὸν ἐπιφοιτῶντες λύκοι βουλῇ Ἀπόλλωνος ἐφύλαττον καὶ ὥρεγον παρὰ μέρος γάλα. ἔπειτα δὲ βουκόλοι περιτυχόντες ἀνείλοντο καὶ ἔτρεφον ἐν τοῖς οἰκείοις. ἐπεὶ δὲ ὁ παῖς ἠϋξέτο καὶ ἐγένετο καλὸς καὶ δραστήριος καὶ ὁ Μίνως κατὰ πόθον ἐνεχείρει βιάζεσθαι, τότε νυκτὸς ὁ Μίλητος ἐμβὰς εἰς ἄκατον βουλῇ Σαρπηδόνης εἰς Καρίαν ἀποδιδράσκει καὶ πόλιν ἐνταυθοῖ κτίσας Μίλητον ἔγημεν Εἰδοθέην τὴν Εὐρύτου θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῶν Καρῶν. ^[5]

30 2 καὶ ἐγένοντο δίδυμοι παῖδας αὐτῇ Καῦνος [καὶ Βυβλίς], ἀφ' οὗ πόλις ἐστὶν ἔτι νῦν ἐν Καρίᾳ Καῦνος, καὶ Βυβλίς. ταύτης ἐγένοντο πλεῖστοι μνηστῆρες ἐπιχώριοι καὶ κατὰ κλέος ἐκ τῶν πέριξ πόλεων.

30 3 ἡ δὲ τῶν μὲν λόγον ἐποιεῖτο βραχύν, αὐτὴν δὲ ἄφατος ἔρως ἐξέμηνε τοῦ Καύνου. καὶ τὸ πάθος ἄχρι μὴν ἐδύνατο κρύπτειν ἐλελήθει τοὺς γονεῖς· ἐπεὶ δὲ καθ' ἡμέραν εἶχετο χαλεπωτέρῳ δαίμονι, νυκτὸς ἔγνω καταβαλεῖν ἐκ τῆς πέτρας ἑαυτήν. καὶ ἡ μὲν εἰς τὸ πλησίον ὄρος παρελθοῦσα ρίπτειν ἑαυτὴν ἐπεχείρησε, νύμφαι δὲ κατέσχον οἰκτεῖράσαι καὶ πολὺν ὕπνον ἐνέβαλον καὶ αὐτὴν ἥλλαξαν ἀπ' ἀνθρώπου εἰς δαίμονα καὶ ὠνόμασαν ἀμαδρυάδα νύμφην Βυβλίδα καὶ ἐποίησαντο συνδίατον ἑταιρίδα. ^[5]

30 4 καλεῖται δὲ καὶ τὸ ρέον ἐκ τῆς πέτρας ἐκείνης ἄχρι νῦν παρὰ τοῖς ἐπιχωρίοις Δάκρυον Βυβλίδος. Μεσσάπιοι.

31 n [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων β'.] Λυκάονος τοῦ αὐτόχθονος ἐγένοντο παῖδες Ἰάπυξ καὶ Δαύνιος καὶ Πευκέτιος.

31 1 οὗτοι λαὸν ἀθροίσαντες ἀφίκοντο τῆς Ἰταλίας παρὰ τὸν Ἀδρίαν· ἐξελάσαντες δὲ τοὺς ἐνταυθοῖ οἰκοῦντας Αὔσονας αὐτοὶ καθιδρύθησαν. ἦν δὲ τὸ πλεόν αὐτοῖς τῆς στρατιᾶς ἔποικον, Ἰλλυριοὶ Μεσσάπιοι.

31 2 ἐπεὶ δὲ τὸν στρατὸν ἅμα καὶ τὴν γῆν ἐμέρισαν τριχῇ καὶ ὠνόμασαν ὡς ἐκάστοις ἡγεμόνος <ὄνομα> εἶχε Δαυνίους καὶ Πευκετίους καὶ Μεσσαπίους, τὸ μὲν ἀπὸ Τάραντος ἄχρι πρὸς τὴν ἐσχατιὰν τῆς Ἰταλίας ἐγένετο Μεσσαπίων, ἐν ᾗ πόλις ὤκηται Βρεντέσιον, τὸ δὲ παρὰ τὴν <γῆν> ἐντὸς τοῦ Τάραντος ἐγένετο Πευκετίων, ἐνδοτέρῳ δὲ τούτου <τὸ> τῆς θαλάσσης ἐπὶ πλεόν <ἐγενέτο> Δαυνίων, τὸ δὲ σύμπαν ἔθνος ὠνόμασαν Ἰαπύγων. καὶ [ἐγένετο] ταῦτα πολὺ πρὸ τῆς Ἡρακλέους στρατείας. ^[10]

31 3 ἦν δὲ τοῖς τότε βίος ἀπὸ θρεμμάτων καὶ νομῆς. μυθολογοῦσιν οὖν ἐν τῇ Μεσσαπίων γῇ παρὰ τὰς λεγομένας Ἱεράς Πέτρας φανῆναι νύμφας ἐπιμηλίδας χορευούσας, τοὺς δὲ παῖδας τῶν Μεσσαπίων καταλιπόντας τὰ ποιμνία καὶ θεωμένους εἰπεῖν, ὅτι βέλτιον αὐτοὶ χορεύουσιν. οὗτος ὁ λόγος ἤλγυνε τὰς νύμφας καὶ τὸ νεῖκος ἐπὶ πλεόν ἐγένετο περὶ τῆς χορείας. ^[5]

31 4 οἱ δὲ παῖδες, ὅτι μὲν ἦν αὐτοῖς ἄμιλλα πρὸς δαίμονας ἡγνόουν, ἐχόρευον δ' οἷα πρὸς ὁμήλικας θνητὰς καὶ ὁ τρόπος αὐτοῖς τῆς ὀρχήσεως ἅτε ποιμένων ἄμουσος ἦν, ταῖς δὲ νύμφαις πᾶν ὅσον [ἢ πλεῖστον] ἐπέδωκεν εἰς κάλλος. καὶ ἐπεκράτησαν χορεύουσαι τῶν παίδων καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτοὺς τάδε· ὦ κοῦροι, τὸ νεῖκος ἤρασθε πρὸς ἐπιμηλίδας νύμφας· οὐκουν, ὦ ἄφρονες, νικώμενοι δώσετε δίκην; καὶ οἱ παῖδες, ἵναπερ ἐστήκεσαν παρὰ ἱερὸν τῶν νυμφῶν, ἐγένοντο δένδρη. ^[5]

31 5 καὶ ἔτι νῦν ἀκούεται φωνὴ νυκτὸς ἐκ τῆς ὕλης οἷα θρηνούντων, ὁ δὲ τόπος ὀνομάζεται Νυμφῶν τε καὶ Παίδων. Δρυόπη.

32 n [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων α'.] Δρύοψ ἐγένετο Σπερχειοῦ παῖς τοῦ ποταμοῦ καὶ Πολυδώρης μιᾶς τῶν Δαναοῦ θυγατέρων.

32 1

οὗτος ἐβασίλευσεν ἐν τῇ Οἷτῃ καὶ θυγάτηρ αὐτῷ μονογενὴς ἐγένετο Δρυόπη καὶ ἐποίμαινεν αὐτὴ τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς· ἐπεὶ δὲ αὐτὴν ἠγάπησαν ὑπερφυῶς ἀμαδρυάδες νύμφαι καὶ ἐποίησαντο συμπαίκτριαν ἑαυτῶν, ἐδίδαξαν ὕμνεϊν θεοὺς καὶ χορεύειν. ταύτην ἰδὼν Ἀπόλλων χορεύουσαν ἐπεθύμησε μιχθῆναι. ^[5]

32 2 καὶ ἐγένετο πρῶτα μὲν κλεμμύς, ἐπεὶ δ' ἡ Δρυόπη γέλωτα μετὰ τῶν νυμφῶν καὶ παίγνιον ἐποίησατο τὴν κλεμμὺν καὶ αὐτὴν ἐνέθετο εἰς τοὺς κόλπους, μεταβαλὼν ἀντὶ τῆς κλεμμύος ἐγένετο δράκων. καὶ αὐτὴν κατέλειπον αἱ νύμφαι πτοηθεῖσαι· Ἀπόλλων δὲ Δρυόπη μίγνυται, ἡ δὲ ὥχεται φεύγουσα περίφοβος εἰς τὰ οἰκία τοῦ πατρὸς καὶ οὐδὲν ἔφρασε πρὸς τοὺς γονεῖς. ^[5]

32 3 ἐπεὶ δ' ἔγημεν αὐτὴν ὕστερον Ἀνδραίμων ὁ Ὀξύλου, γεννᾷ παῖδα ἐξ Ἀπόλλωνος Ἀμφισσον. οὗτος ἐπεὶ τάχιστα ἠνδρώθη, ἀνὴρ ἐγένετο πάντων κρατῶν καὶ ἔκτισε παρὰ τὴν Οἷτην πόλιν ὁμώνυμον τῷ ὄρει καὶ τῶν ἐκεῖ τόπων ἐβασίλευεν. ἰδρύσατο δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐν τῇ Δρυοπίδι. ^[5]

32 4 καὶ εἰς τοῦτο παρ' <ι> οὔσαν τὸ ἱερὸν Δρυόπην ἤρπασαν ἀμαδρυάδες νύμφαι κατ' εὐμένειαν καὶ αὐτὴν μὲν ἀπέκρυψαν εἰς τὴν ὕλην, ἀντὶ δ' ἐκείνης αἴγειρον ἀνέφηναν ἐκ τῆς γῆς καὶ παρὰ τὴν αἴγειρον ὕδωρ ἀνέρρηξαν, Δρυόπη δὲ μετέβαλε καὶ ἀντὶ θνητῆς ἐγένετο νύμφη. Ἀμφισσος δὲ ἀντὶ τῆς πρὸς τὴν μητέρα χάριτος ἱερὸν ἰδρύσατο νυμφῶν καὶ πρῶτος ἀγῶνα ἐπετέλεσε δρόμου· καὶ ἔτι νῦν οἱ ἐπιχώριοι τὸν ἀγῶνα διαφυλάσσουσι τοῦτον· γυναικὶ δ' οὐχ ὅσιον παρατυχεῖν, ὅτι Δρυόπην ἀφανισθεῖσαν ὑπὸ νυμφῶν δύο παρθέναι ταῖς ἐπιχώροις ἐδήλωσαν, πρὸς ἃς ἐχαλέπηναν αἱ νύμφαι καὶ αὐτὰς ἀντὶ παρθένων ἐλάτας ἐποίησαν. ^[5]

33 t Ἀλκμήνη. [Ἱστορεῖ Φερεκύδης.

33 n] Μετὰ τὸν Ἡρακλέους ἐξ ἀνθρώπων ἀφανισμὸν Εὐρυσθεὺς ἐξελάσας <τοὺς ἀπ'> αὐτοῦ[ς] τῆς πατρίδος αὐτὸς ἐβασίλευεν.

33 1 οἱ δὲ Ἡρακλεῖδαι καταφυγόντες πρὸς Δημοφῶντα τὸν Θησέως ὥκησαν τὴν τετράπολιν τῆς Ἀττικῆς· Εὐρυσθεὺς δὲ πέμψας ἄγγελον εἰς Ἀθήνας πόλεμον προέλεγε τοῖς Ἀθηναίοις, εἰ μὴ τοὺς Ἡρακλεΐδας ἐξελάσωσιν. οἱ μὲν οὖν Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον οὐκ ἀπολέγονται, Εὐρυσθεὺς δ' ἐνέβαλεν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ παραταξάμενος αὐτὸς μὲν ἀποθνήσκει μαχόμενος, ἡ δὲ πληθὺς ἐτράπη τῶν Ἀργείων. ^[5]

33 2 Ὑλλος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἡρακλεΐδαι καὶ <οἱ> σὺν αὐτοῖς ἀποθανόντος Εὐρυσθέως κατοικίζονται πάλιν ἐν Θήβαις. ἐν δὲ τούτῳ καὶ Ἀλκμήνη κατὰ γῆρας ἀποθνήσκει καὶ αὐτὴν ἐξεκόμισαν Ἡρακλεΐδαι· ὥκουν δὲ παρὰ τὰς Ἥλέκτρας πύλας, ὅθι περ καὶ Ἡρακλῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ. ^[5]

33 3 Ζεὺς δὲ Ἑρμῆν πέμπει κελεύων Ἀλκμήνην ἐκκλέψαι καὶ ἀπενεγκεῖν εἰς Μακάρων νήσους καὶ δοῦναι Ῥαδαμάνθου γυναικᾶ· Ἑρμῆς δὲ πεισθεὶς Ἀλκμήνην ἐκκλέπτει, λίθον δ' ἀντ' αὐτῆς ἐντίθησιν εἰς τὴν σορόν. οἱ δ' Ἡρακλεΐδαι ἐπεὶ τὴν λάρνακα φέροντες ἐβαρύνοντο, κατατίθενται καὶ ἀποκαλύψαντες εὖρον ἀντὶ τῆς Ἀλκμήνης λίθον καὶ αὐτὸν ἐξελόντες ἔστησαν ἐν τῷ ἄλσει, ὅθι περ ἐστὶ τὸ ἡρώων τὸ τῆς Ἀλκμήνης ἐν Θήβ' <αῖς>. ^[5]

34 t Σμύρνα. [Οὐ] Θείαντος τοῦ Βήλου καὶ Ὠρειθυίας μιᾶς τῶν νυμφῶν ἐγένετο θυγάτηρ ἐν τῷ ὄρει τῷ Λιβάνῳ Σμύρνα.

34 1 ταύτην διὰ κάλλος πλεῖστοι καὶ ἐκ πόλεων πλείστων ἐμνήστευον, ἡ δὲ πολλὰ ἐμηχανᾶτο πρὸς ἀπάτην τῶν γονέων καὶ ἀνάθεσιν τοῦ χρόνου· δεινὸς γὰρ αὐτὴν ἔρω ἐξέμηνεν ἐπὶ τῷ πατρί. καὶ κατὰ μὲν ἀρχὰς δι' αἰδῶ κατέκρυπτε τὴν νόσον· ἐπεὶ δὲ τὸ πάθος αὐτὴν προῆγεν, ἐξεῖπε τὸν λόγον πρὸς Ἱπολύτην τὴν τροφόν· ἡ δὲ παραδώσειν αὐτῇ ἄκος τοῦ παραλόγου πάθους

ὑποσχομένη λόγον πρὸς τὸν Θεϊάντα προσέφερεν, ὅτι αὐτῷ κόρη μακαρίων ἀνθρώπων ποθεῖ παραγενέσθαι κρυφαῖος εἰς τὴν κοίτην. ^[5]

34 3 ὁ δὲ Θείας—οὐ γὰρ ἐγίνωσκεν οἷα ἐπ' αὐτῷ ἐμηχανᾶτο—κατήνεσε τὸν λόγον. καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ οἴκῳ σκοταῖος ἐπὶ τῆς στρωμνῆς ἐξεδέχετο τὴν κόρην, ἡ δὲ τροφὸς κατακρύψασα τῇ ἐσθῇ τὴν Σμύρναν παρήγαγεν. καὶ πλείονα χρόνον ἐλελήθει πρᾶσσόμενος ἄχαρι καὶ ἄθεσμον ἔργον. καὶ ὡς ἐκύησε μὲν ἡ Σμύρνα, Θεϊάντα δὲ πόθος ἔλαβεν ἐκμαθεῖν ἥτις ἦν ἡ κύουσα, καὶ ὁ μὲν κατέκρυψε πῦρ εἰς τὸν οἶκον, Σμύρνα δ' ὡς ἐξίκετο πρὸς αὐτόν, ἐπαῖστος ἐγένετο προενεχθέντος ἐξαπίνης τοῦ πυρὸς καὶ τὸ βρέφος μὲν ἐξέβαλεν ἐκ τῆς γαστροῦς, αὐτὴ δ' ἀνασχοῦσα τὰς χεῖρας ἤϋξατο μήτε παρὰ ζῶσι μήτ' ἐν νεκροῖς φανῆναι. ^[5]

34 5 καὶ αὐτὴν ὁ Ζεὺς μεταβαλὼν ἐποίησε δένδρον καὶ ἐκάλεσεν ὁμόνυμον αὐτῇ σμύρναν. τοῦτο λέγεται κατ' ἔτος ἕκαστον δακρύειν τὸν ἀπὸ τοῦ ξύλου καρπὸν. καὶ Θείας μὲν ὁ πατὴρ τῆς Σμύρνης διὰ ἔργον ἀθέμιστον ἑαυτὸν ἀνείλε, τὸ δὲ βρέφος Διὸς βουλῇ τρεφόμενον ὠνόμασαν Ἄδωνιν καὶ αὐτὸν Ἀφροδίτῃ πλεῖστον ἠγάπησε διὰ τὸ κάλλος. Βουκόλοι. ^[5]

35 n [Ἱστορεῖ Μενεκράτης Ξάνθιος Λυκιακοῖς καὶ Νίκανδρος.] Λητῷ ἐπεὶ ἔτεκεν Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἐν Ἀστερίᾳ τῇ νήσῳ, ἀφίκετο εἰς Λυκίαν ἐπιφερομένη τοὺς παῖδας ἐπὶ τὰ λουτρά τοῦ Ξάνθου· καὶ ἐπεὶ τάχιστα ἐγένετο ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, ἐνέτυχε πρῶτα Μελίτῃ κρήνῃ καὶ προεθυμεῖτο πρὶν ἐπὶ τὸν Ξάνθον ἐλθεῖν ἐνταυθοῖ τοὺς παῖδας ἀπολῶσαι. ^[5]

35 2 ἐπεὶ δ' αὐτὴν ἐξήλασαν ἄνδρες βουκόλοι, ὅπως ἂν αὐτοῖς οἱ βόες ἐκ τῆς κρήνης πίωσιν, ἀπαλλάττεται καταλιποῦσα τὴν Μελίτην ἢ Λητῷ, λύκοι δὲ συναντόμενοι καὶ σήναντες ὑψηγήσαντο τῆς ὁδοῦ καὶ ἀπήγαγον ἄχρι πρὸς τὸν ποταμὸν αὐτὴν τὸν Ξάνθον. ἡ δὲ πιούσα τοῦ ὕδατος καὶ ἀπολούσασα τοὺς παῖδας τὸν μὲν Ξάνθον ἱερὸν ἀπέδειξε Ἀπόλλωνος, τὴν δὲ γῆν Τρεμιλίδα λεγομένην Λυκίαν μετωνόμασεν ἀπὸ τῶν καθηγησαμένων λύκων. ^[5]

35 4 ἐπὶ δὲ τὴν κρήνην αὐτὴς ἐξίκετο δίκην ἐπιβαλοῦσα τοῖς ἀπελάσασιν αὐτὴν βουκόλοις· καὶ οἱ μὲν ἀπέλουν[το] ἔτι παρὰ τὴν κρήνην τοὺς βοῦς, Λητῷ δὲ μεταβαλοῦσα πάντας ἐποίησε βατράχους καὶ λίθῳ τραχεῖ τύπτουσα τὰ νῶτα καὶ τοὺς ὦμους κατέβαλε πάντας εἰς τὴν κρήνην καὶ βίον ἔδωκεν αὐτοῖς καθ' ὕδατος, οἱ δ' ἄχρι νῦν παρὰ ποταμοὺς βοῶσι καὶ λίμνας. Πανδάρους. ^[5]

36 n [Οὐ] Ἠνίκα Ῥέα φοβουμένη Κρόνον κατέκρυπεν ἐν τῷ κευθμῶνι τῆς Κρήτης τὸν Δία, τότε αὐτὸν ἐξέθρεψεν αἰξ [νύμφη] μαστὸν ὀρέγουσα.

36 1 τὴν αἶγα δὲ Ῥέας βουλῇ κύων χρύσεος ἐφύλαττεν. ἐπεὶ δὲ Ζεὺς Τιτῆνας ἐξελάσας τὸν Κρόνον ἀφείλετο τῆς ἀρχῆς, ἐποίησε τὴν μὲν αἶγα μεταβαλὼν ἀθάνατον· καὶ αὐτῆς ἔτι νῦν εἰδωλὸν ἐστὶν ἐν τοῖς ἄστροις· τὸν δὲ κύνα τὸν χρύσειον ἀπέδειξε φυλάττειν τὸ ἱερὸν ἐν Κρήτῃ. ^[5]

36 2 τοῦτον Πανδάρους ὁ Μέροπος κλέψας ὥχeto φέρων εἰς Σίπυλον καὶ αὐτὸν παρεδέξατο φυλάττειν παρὰ τοῦ Πανδαρέου Τάνταλος ὁ Διὸς καὶ Πλουτοῦς. ἐπεὶ δὲ μετὰ χρόνον Πανδάρους ἐλθὼν εἰς Σίπυλον ἀπῆτει τὸν κύνα, Τάνταλος ὥμοσε μὴ λαβεῖν.

36 3 Ζεὺς δὲ Πανδάρειον μὲν ἀντὶ τῆς κλοπῆς ἐποίησεν ὅθιπερ εἰστήκει πέτρον· Τάνταλον δὲ, ἐπεὶ τὸν ὄρκον ἐψεύσατο, κατέβαλε καὶ περὶ <έθηκε περὶ> αὐτὸν ὑπὲρ κεφαλῆς τὸν Σίπυλον. Δωριεῖς. ^[5]

37 n [Οὐ] Διομήδης μετὰ τὴν ἄλωσιν Ἰλίου παραγενόμενος εἰς Ἄργος Αἰγιάλειαν μὲν ἐμέμψατο τὴν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ χάριν ἔργων Ἀφροδίτης, αὐτὸς δ' εἰς Καλυδῶνα τῆς Αἰτωλίας ἀφίκετο καὶ ἀνελὼν Ἄγριον καὶ τοὺς παῖδας Οἰνεῖ τῷ προπάτορι τὴν βασιλείαν ἀποδίδωσιν. ^[5]

37 2 αὐτὴς δὲ πλέων εἰς Ἄργος ὑπὸ χειμῶνος εἰς τὸν Ἰόνιον ἐκφέρεται πόντον. ἐπεὶ δὲ παραγενόμενον αὐτὸν ἔγνω Δαῦνιος ὁ βασιλεὺς ὁ τῶν Δαυνίων, ἐδεήθη τὸν πόλεμον αὐτῷ

συμπολεμῆσαι πρὸς Μεσσαπίους ἐπὶ μέρει γῆς καὶ γάμῳ θυγατρὸς τῆς ἑαυτοῦ. καὶ Διομήδης ὑποδέχεται τὸν λόγον. ^[5]

37 3 ἐπεὶ δὲ παραταξάμενος ἐτρέψατο τοὺς Μεσσαπίους καὶ ἔλαβε τὴν γῆν, ταύτην μὲν Δωριεῦσιν ἔνειμε τοῖς σὺν αὐτῷ· δύο δὲ παῖδας ἐκ τῆς θυγατρὸς ἔσχε τῆς Δαυνίου, Διομήδη καὶ Ἀμφίνομον. τελευτήσαντα δ' αὐτὸν κατὰ γῆρας ἐν Δαυνίους ἐκτέρισαν οἱ Δωριεῖς ἐν τῇ νήσῳ καὶ ὠνόμασαν αὐτὴν Διομήδειαν, αὐτοὶ δ' ἐγεώργουν ἢ ἐδάσαντο παρὰ τοῦ βασιλέως γῆν καὶ αὐτοῖς ἐξέφερε πλεῖστον καρπὸν κατ' ἐμπειρίαν γεωργικῶν ἔργων. ^[5]

37 5 Δαυνίου δ' ἀποθανόντος ἐπεβούλευσαν Ἰλλυριοὶ βάρβαροι κατὰ φθόνον αὐτῶν τῆς γῆς καὶ ἀνεῖλον ἐν τῇ νήσῳ πάντας ἔντομα θύοντας ἐπιφανέντες οἱ Ἰλλυριοὶ τοὺς Δωριεῖς· Διὸς δὲ βουλῇ τὰ σώματα μὲν ἠφανίσθη τῶν Ἑλλήνων, αἱ ψυχαὶ δὲ μετέβαλον εἰς ὄρνιθας. καὶ ἔτι νῦν Ἑλληνικὴ μὲν ἐπὶ καθορμίσσεται ναῦς, φοιτῶσι πρὸς αὐτοὺς <οὔτοι> οἱ ὄρνιθες, Ἰλλυρικὴν δὲ φεύγουσι ναῦν καὶ ἀφανίζονται πάντες ἐκ τῆς νήσου. ^[5]

38 t Λύκος. [Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων α'.

38 n] Αἰακῷ τῷ Διὸς καὶ Αἰγίνης τῆς Ἀσωποῦ παῖδες ἐγένοντο Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς καὶ τρίτος Φῶκος ἐκ Ψαμάθης τῆς Νηρέως.

38 1 τοῦτον ἐφίλησε περισσῶς Αἰακός, ὅτι καλὸς κάγαθος ἦν ἀνὴρ. Πηλεὺς δὲ καὶ Τελαμὼν φθονήσαντες αὐτῷ κτείνουσι θανάτῳ κρυφαίῳ καὶ διὰ τοῦτ' ἐξελαθέντες ὑπ' Αἰακοῦ τὴν Αἴγιναν ἐξέλιπον.

38 2 ὥκησε δὲ Τελαμὼν μὲν Σαλαμῖνα τὴν νήσον, Πηλεὺς δ' ἐξίκετο πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἴρου καὶ ἰκετεύσας καθαίρεται παρ' αὐτῷ τὸν φόνον· καὶ αὐτὶς Εὐρυτίωνα ἐν κυνηγεσίῳ ἄκων ἐπὶ συδὸς βολῇ κτείνει· καὶ φυγὼν ἔρχεται παρὰ Ἀκαστον, οὗ ὑπὸ τῆς γυναικὸς πρὸς ἀφροδίσιον ἔργον <διαβληθεῖς> καταλείπεται μόνος ἐν τῷ Πηλίῳ. ^[5]

38 3 καὶ πλαζόμενος ἐντυγχάνει Χείρωνι τῷ Κενταύρῳ, ἰκετεύοντα δὲ αὐτὸν ὑποδέχεται ἐκεῖνος εἰς τὸ ἄντρον. καὶ Πηλεὺς ἀγείρας πολλὰ πρόβατα καὶ βοῦς ἄγει πρὸς τὸν Ἴρον κατὰ ποινὴν τοῦ φόνου. ^[5]

38 4 ταύτην οὐχ ὑποδέχεται τὴν ποινὴν ὁ Ἴρος, ἀλλὰ Πηλεὺς ἀπαγαγὼν ἀφίησι κατὰ χρησμὸν θεοῦ. καὶ τὰ πρόβατα νομέων ἔρημα λύκος ἐπελθὼν κατέδει καὶ ὁ λύκος οὗτος κατὰ δαίμονα μεταβαλὼν ἐγένετο πέτρος καὶ ἄχρι πλείστου διέμενε μεταξὺ Λοκρίδος καὶ τῆς Φωκέων γῆς.

39 t Ἀρκεοφῶν. [Ἱστορεῖ Ἑρμῆσιάνναξ Λεοντίῳ β'.

39 n] Ἀρκεοφῶν ὁ Μιννυρίδου πόλεως μὲν ἦν Σαλαμῖνος τῆς ἐν Κύπρῳ, γονέων δὲ οὐκ ἐπιφανῶν (ἦσαν γὰρ ἐκ Φοινίκης), χρήμασι δὲ καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονίᾳ πλεῖστον ὑπερήνεγκεν.

39 1 οὗτος ἰδὼν τὴν θυγατέρα τὴν Νικοκρέοντος τοῦ Σαλαμινίων βασιλέως ἠράσθη. γένος δ' ἦν τοῦ Νικοκρέοντος ἀπὸ Τεύκρου τοῦ ξυνελόντος Ἴλιον Ἀγαμέμνονι, παρ' ὃ καὶ μᾶλλον ὁ Ἀρκεοφῶν ἐφίετο τοῦ γάμου τῆς παιδός, καὶ ὑπέσχετο πλεῖστα παρὰ τοὺς ἄλλους μνηστῆρας ἀποίσειν ἔδνα. ^[5]

39 2 Νικοκρέων δ' οὐχ ὑποδέχεται τὸν γάμον κατ' αἰσχύνην γένους τοῦ Ἀρκεοφῶντος, ὅτι αὐτῷ πατέρες ἦσαν Φοίνικες. Ἀρκεοφῶντι δ' ἀποτυγχανομένῳ πρὸς τὸν γάμον πολὺ χαλεπώτερος ἦν ὁ ἔρως καὶ νυκτὸς ἐπὶ τὰ οἰκία τῆς Ἀρσινόης ἐφοίτα καὶ διενυκτέρευσε μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν.

39 3 ἐπεὶ δὲ αὐτῷ πρὸς τὸ ἔργον οὐδὲν ἐτυγχάνετο, πείθει τροφὸν αὐτῆς καὶ πλεῖστα δῶρα πέμψας ἐπειράθη τῆς παιδός, εἴ πως αὐτῷ δύναιτο κρύφα μιχθῆναι τῶν γονέων. ἡ δὲ παῖς, ἐπεὶ τὸν λόγον ἢ τροφὸς αὐτῇ προσήνεγκε, κατεμήνυσε πρὸς τοὺς γονέας· οἱ δὲ γλῶσσαν ἄκραν καὶ ῥῖνα

καὶ δακτύλους ἀποτεμόντες τῆς τροφοῦ καὶ λωβησάμενοι ἀνοίκτρως ἐξήλασαν ἐκ τῶν οἰκίων.
[5]

- 39 4 καὶ πρὸς τὸ ἔργον ἐνεμέσῃσεν ἡ θεός. Ἀρκεοφῶν μὲν οὖν καθ' ὑπερβολὴν πάθους καὶ ὑπ
〈ερ〉 οψίαν τὴν πρὸς τὸν γάμον ἐκὼν ἀποθνήσκει κατὰ τροφῆς ἔνδειαν· οἱ δὲ πολῖται τὸν
θάνατον οἰκτεῖραντες ἐπένθησαν, ἡμέρᾳ δὲ τρίτῃ τὸ σῶμα προήνεγκαν εἰς ἐμφανές οἱ
προσήκοντες. [5]
- 39 6 καὶ οἱ μὲν ἔμελλον κηδεύσειν, Ἀρσινόη δὲ πρὸς ὕβριν ἐπεθύμησεν ἐκ τῶν οἴκων ἐκκύψασα τὸ
σῶμα τὸ τοῦ Ἀρκεοφῶντος κατακαιόμενον ἰδεῖν. καὶ ἡ μὲν ἔθεᾶτο, μισήσασα δὲ τὸ ἦθος
Ἀφροδίτῃ μετέβαλεν αὐτὴν καὶ ἐποίησεν ἐξ ἀνθρώπου λίθον καὶ τοὺς πόδας ἐρρίζωσεν ἐπὶ τὴν
γῆν. Βριτόμαρτις. [5]
- 40 1 Κασσιεπείας τῆς Ἀραβίου καὶ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος ἐγένετο Κάρμη· ταύτῃ μιγείς Ζεὺς
ἐγέννησε Βριτόμαρτιν. αὕτη φυγοῦσα τὴν ὁμιλίαν τῶν ἀνθρώπων ἡγάπησεν αἰεὶ παρθένος
εἶναι. καὶ παρεγένετο πρῶτα μὲν ἐπ' Ἄργος ἐκ Φοινίκης παρὰ τὰς Ἑρασίνου θυγατέρας Βύζην
καὶ Μελίτην καὶ Μαῖραν καὶ Ἀγχιρόην, ἔπειτα δ' ἐκ τοῦ Ἄργους εἰς Κεφαλληνίαν ἀνέβη καὶ
αὐτὴν ὠνόμασαν οἱ Κεφαλλῆνες Λαφρίαν καὶ ἱρ' ἀνήγαγον ὡς θεῶ. [5]
- 40 3 ἔπειτα ἔρχεται εἰς Κρήτην καὶ αὐτὴν ἰδὼν Μίνως καὶ ἐρασθεὶς ἐδίωκεν· ἡ δὲ κατέφυγε παρ'
ἄνδρας ἀλίας· οἱ δὲ αὐτὴν κατέδυσαν εἰς τὰ δίκτυα καὶ ὠνόμασαν ἐκ τούτου Κρήτες
Δίκτυνναν καὶ ἱερὰ προσήνεγκαν. ἐκφυγοῦσα δὲ Μίνωα ἐξίκετο ἡ Βριτόμαρτις εἰς Αἴγιναν ἐν
πλοίῳ σὺν ἀνδρὶ ἀλιεῖ Ἀνδρομήδῃ. καὶ ὁ μὲν αὐτῇ ἐνεχείρησεν ὀρεγόμενος μιχθῆναι, ἡ δὲ
Βριτόμαρτις ἀποβᾶσα ἐκ τοῦ πλοίου κατέφυγεν εἰς ἄλσος, ὅθιπέρ ἐστι νῦν αὐτῆς τὸ ἱερόν,
κάνταῦθα ἐγένετο ἀφανής, καὶ ὠνόμασαν αὐτὴν Ἀφαίαν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος τόνδε
τόπον, ἐν ᾧ ἀφανής ἐγένετο ἡ Βριτόμαρτις, ἀφιέρωσαν Αἰγινῆται· καὶ ὠνόμασαν Ἀφα 〈ί〉 ἡν
καὶ ἱρὰ ἐπετέλεσαν ὡς θεῶ. [5]
- 41 t Ἀλώπηξ. Κέφαλος ὁ Δηΐονος ἔγνημεν ἐν Θορικῷ τῆς Ἀττικῆς Πρόκριν τὴν θυγατέρα τὴν
Ἑρεχθέως.
- 41 1 ἦν δὲ ὁ Κέφαλος νέος καὶ καλὸς καὶ ἀνδρεῖος· ἐρασθεῖσα δὲ διὰ τὸ κάλλος ἥρπασεν αὐτὸν Ἥως
καὶ ἐποίησατο σύνοικον. τότε 〈δ'〉 οὖν ὁ Κέφαλος ἐπειρᾶτο τῆς Πρόκριδος, εἰ συμμένειν
ἀδιάφορος αὐτῷ ἐθελήσαι.
- 41 2 καὶ αὐτὸς μὲν καθ' ἣντινα πρόφασιν ἐσκήψατο εἰς θήρας ἰέναι, Πρόκριδι δὲ εἰσαπέστελλεν
ἄνδρα οἰκίητην ἀγνώτα φέροντα χρυσὸν πολὺν καὶ αὐτὸν ἐδίδασκε λέγειν πρὸς τὴν Πρόκριν,
ὅτι ἀνὴρ ξένος ἐρασθεὶς διδοῖ τοῦτο τὸ χρυσίον, εἰ αὐτῷ συγγένοιτο. ἡ δὲ Πρόκρις τὸ μὲν
πρῶτον ἀπολέγεται τὸν χρυσόν, ἐπεὶ δὲ διπλάσιον εἰσέπεμψεν, ὁμολογεῖ καὶ προσδέχεται τὸν
λόγον. [5]
- 41 3 ὁ δὲ Κέφαλος ὅτε αὐτὴν ἔγνω παρελθοῦσαν εἰς τὸν οἶκον καὶ κατακλινεῖσαν ὡς παρὰ τὸν
ξένον, δᾶδα καιομένην παρήνεγκε καὶ κατεφώρασεν αὐτήν. Πρόκρις δὲ καταλιποῦσα τὸν
Κέφαλον ὑπ' αἰσχύνης ὥχετο φεύγουσα παρὰ Μίνωα τὸν βασιλέα τῶν Κρητῶν. [5]
- 41 4 καταλαβοῦσα δ' αὐτὸν ἐχόμενον ὑπ' ἀτεκνίας, ὑπισχνεῖτο καὶ ἐδίδασκε τὸν τρόπον αὐτῷ, εἰ
γένονιντο παῖδες. ὁ γὰρ Μίνως οὐρεσκεν ὄφεις καὶ σκορπίους καὶ σκολοπένδρας καὶ
ἀπέθνησκον αἱ γυναῖκες ὅσαις ἐμίγνυτο. Πασιφάη δ' ἦν Ἥλιου θυγάτηρ ἀθάνατος. [5]
- 41 5 ἡ μὲν 〈ἐν〉 οὖν Πρόκρις ἐπὶ τῇ γονῇ Μίνως μηχανᾶται τοιόνδε· κύστιν αἰγὸς ἐνέβαλεν εἰς
γυναικὸς φύσιν καὶ ὁ Μίνως τοὺς ὄφεις πρότερον ἐξέκρινεν εἰς τὴν κύστιν, ἔπειτα δὲ παρὰ τὴν
Πασιφάην εἰσιῶν ἐμίγνυτο. καὶ ἐπεὶ αὐτοῖς ἐγένοντο παῖδες, ὁ Μίνως διδοῖ τῇ Πρόκριδι τὸν
ἄκοντα καὶ τὸν κύνα· τούτους δὲ οὐδὲν ἐξέφυγε θηρίον, ἀλλὰ πάντα ἐχειροῦντο. καὶ ἡ Πρόκρις
δεξαμένη ἀφίκετο εἰς Θορικὸν τῆς Ἀττικῆς, ὅπου ὥκει ὁ Κέφαλος, καὶ σὺν αὐτῷ ἐκυνηγέται

ἐξαλλάξασα τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν κουράν τῆς κεφαλῆς εἰς ἄνδρα καὶ οὐδείς αὐτὴν ἰδὼν ἐγνώρισεν. ^[5]

41 6 Κέφαλος δέ, ἰδὼν ὅτι αὐτῷ μὲν οὐδὲν ἐπετύγχανε τῶν πρὸς τὴν θήραν, ἅπαντα δὲ συνέφερε πρὸς τὴν Πρόκριν, ἐπεθύμησεν αὐτὸς τὸν ἄκοντα τοῦτον λαβεῖν. καὶ Πρό <κρις μὲν τὸν κύνα προ> σπέσχετο δώσειν, εἰ αὐτῷ τῆς ὥρας ἐθελήσαι τῆς ἑαυτοῦ χαρίσασθαι. ὁ δὲ Κέφαλος παρ <αδ> ἔχεται τὸν λόγον καὶ ὅτε κατεκλίνησαν, ἐξέφηνεν ἑαυτὴν ἢ Πρόκρις καὶ ὠνείδισε τὸν Κέφαλον, ἧ αὐτὸς πολὺ αἴσχιον ἐξαμάρτοι.

41 7 καὶ τὸν μὲν κύνα καὶ τὸν ἄκοντα λαμβάνει Κέφαλος Ἀμφιτρύων δὲ χρήζων τοῦ κυνὸς ἐξίκετο παρὰ τὸν Κέφαλον, εἶγε ἐθελήσειεν ἅμα αὐτῷ ἐπὶ τὴν ἀλώπεκα βῆναι σὺν τῷ κυνί, καὶ ὑπέσχετο τῆς λείας Ἀμφιτρύων ἀποίσειν τῷ Κεφάλῳ τὴν μοῖραν, ἣν ἂν ἐκ τῶν Τηλεβοῶν λάβῃ. ἐφάνη γὰρ ἐν χρόνῳ τούτῳ Καδμείοις ἀλώπηξ, χρῆμά τι ἐξηλλαγμένον· αὕτη συνεχῶς ἐκ τοῦ Τευμησοῦ κατιοῦσα πολλάκις τοὺς Καδμείους ἠρπάζετο καὶ αὐτῇ προὔτιθεσαν παιδίον διὰ τριακοστῆς ἡμέρας, ἢ δὲ κατήσθιε λαμβάνουσα. ^[5]

41 9 καὶ ἐπειδὴ Ἀμφιτρύων εἰσιὼν τὰς <Θήβας> ἐδεήθη Καδμείων ἐπὶ Τηλεβόας αὐτῷ συστρατεῦσαι, καὶ οἷδ' ἔφασαν εἰ μὴ αὐτοῖς τὴν ἀλώπεκα συνεξέλοι, συντίθεται Ἀμφιτρύων ἐπὶ τούτοις πρὸς τοὺς Καδμείους. καὶ ἐλθὼν πρὸς τὸν Κέφαλον ἔλεγε τὴν συνθήκην καὶ ἔπειθε βῆναι εἰς <Θήβ> ας σὺν τῷ κυνί, ὁ δὲ Κέφαλος ἀποδέχεται <τὸν λόγον> καὶ ἐλθὼν κυνηγετεῖ τὴν ἀλώπεκα. ἦν δὲ θεμιτὸν οὔτε τὴν ἀλώπεκα καταληφθῆναι ὑπὸ τινος διώκοντος οὔτε τὸν κύνα ἐκφυγεῖν διωκόμενον οὐδέν. ^[5]

41 10 ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο ἐν τῷ πεδίῳ τῶν Θηβαίων, Ζεὺς ἐποίησεν ἀμφοτέρους λίθους.